

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 6/1/98

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

PERIODICALS
June 2, 1998

Vol. LXXXVII

Kaina 50 c.

ANTRADIENIS - TUESDAY, BIRŽELIS - JUNE 2, 1998

Nr. 106

Seimo pirmininkas pripažino bendravimo su premjeru problemas

Vilnius, gegužės 30 d. (BNS) — „Negaliu paneigti, iš tikrųjų aš turiu rūpestių — tai yra rūpestis valstybės reikalais — yra negerai, kai negeri klostosi aukščiausių valstybių pareigūnų bendradarbiavimas“, pareiškė Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, penktadienio vakarą kalbėjęs per valstybinę televiziją. Abu valdantiųjų konservatorių vadovai — partijos pirmininkas V. Landsbergis ir partijos valdybos pirmininkas G. Vagnorius — iki šiol neigė bet kokius tarpusavio nesutarimus.

Tačiau šįsyk V. Landsbergis teigiamai atsakė į žurnalisto pastabas, kad kai kurie svarbūs pastarojo meto pakeitimai vyriausybėje buvo padaryti ignoruojant jo nuomonę. „Daug kas ir pastebėjo, kad būna tam tikros abejonės, kad būna tam tikros abejonės, kad būna tam tikros abejonės“, teigė V. Landsbergis. Jis sakė kviesiant G. Vagnorių išsiaiškinti bendradarbiavimo problemas. Paklaustas, kas bus, jei išsiaiškinti nepavyktų, V. Landsbergis atsakė, kad abu vis tiek dirbs drauge. „Turime pareigas valstybei, dirbsim kartu toliau, nors ir ne pačiu geriausiu būdu“, užtikrino jis.

Socialdemokratų partijoje įkurta frakcija

Vilnius, birželio 1 d. (BNS) — Nors LDDP vadas Česlovas Juršėnas džiaugiasi galimu aktyvesniu bendradarbiavimu su socialdemokratų partija, tačiau grupė Seimo narių socialdemokratų tai vertina skeptiškai ir kuria frakciją partijoje.

Spaudos konferencijoje pirmadienį Č. Juršėnas „istoriniu“ pavadinimu savaitgalį vykusį LDDP ir socialdemokratų

Konservatoriai pritaria saugumo vado skyrimui

Vilnius, birželio 1 d. (Elta) — Sekmadienį vėlai vakare vykusiam pasitarime valdančiosios Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) politinė taryba nusprendė pritarti prezidento Valdo Adamkaus siūlymui skirti konservatorių vicepirmininką Metį Laurinką naujuoju Valstybės saugumo departamentu (VSD) generaliniu direktoriumi.

Posėdyje nedalyvavo valdybos pirmininkas, premjeras Gediminas Vagnorius, nes jis dabar atostogauja.

Prezidento teikimas skirti M. Laurinką naujuoju VSD vadovu bus svarstomas Seimo plenariniame posėdyje antradienį.

Konservatoriai baiminasi, kad M. Laurinką paskyrus VSD generaliniu direktoriumi, jie praras vieną vietą Seime, nes M. Laurinkas yra išrinktas vienmandatėje apygardoje, todėl, paskyrus jį vadovu VSD, šioje apygardoje turėtų būti surengti papildomi rinkimai.

Keisti VSD generalinį direktorių praeitį po to, kai gegužės viduryje susitikęs su prezidentu atsistatydino penkerius su puse metų šiai žinybai vadovavęs Jurgis Jurgelis.

Kas. Kaip žinia, vidaus reikalų ministras Vidmantas Ziemelis neseniai buvo atstatydintas premjero teikimu ir pakeistas Stasiu Šedbaru, Seimo pirmininkui nesant Lietuvoje ir su juo nesitarus. Panašiomis aplinkybėmis buvo priimti sprendimai dėl Europos reikalų ministerijos likimo ir sveikatos apsaugos ministro paskyrimo.

Seimo pirmininkas sako turįs gero bendradarbiavimo su prezidentu išpūdį ir panašaus, norėtų bendraujant su ministru pirmininku.

„Štai, pavyzdžiui, tarp manęs ir prezidento, aš taip jaučiu ir žinau, kad tikrai taip yra, pasitikėjimo ryšys yra pasitarimo kelias. Aš noriu, kad tai egzistuotų ir tarp manęs ir premjero“, teigė V. Landsbergis.

Jis sakė kviesiant G. Vagnorių išsiaiškinti bendradarbiavimo problemas. Paklaustas, kas bus, jei išsiaiškinti nepavyktų, V. Landsbergis atsakė, kad abu vis tiek dirbs drauge. „Turime pareigas valstybei, dirbsim kartu toliau, nors ir ne pačiu geriausiu būdu“, užtikrino jis.

partijos prezidiumų susitikimą. „Dvi opozicijos partijos susitiko ir sutarė dėl kai kurių bendrų veiksmų. Tai yra pliusas mūsų politiniams gyvenimui, Seimo darbui bei Lietuvos visuomenei“, sakė jis.

Pasak Č. Juršėno, LDDP ir socialdemokratų sutarė dėl Seimo opozicijos visuotinių posėdžių darbotvarkės sudarymo, dėl veiksmų derinimo, kreipiantis į Konstitucinį teismą, bei dėl bendradarbiavimo reikiant nepasitikėjimą.

Tačiau kitoje spaudos konferencijoje grupė socialdemokratų šiuos LDDP vado teiginius įvertino kaip nepagrįstus, nes, pasak jų, dvių partijų prezidiumų pasirašytas susitarimas dėl kai kurių bendrų veiksmų buvo skubotas ir nekonkrečias.

Socialdemokratas Arvydas Alkstaničius pripažino, kad LDDP noras siekti aktyvesnio bendradarbiavimo su socialdemokratų partija paskatino frakcijos „Socialdemokratija 2000“ partijoje steigimą. Socialdemokratas Rolandas Zuozas pažymėjo, kad dalis partijos narių nenori susiliejo su „nomenklatūrine, bekrypte ir ekskomunistine“ partija. Pasak jo, partijos frakcijos atsiradimas nereiškia jos susiskaldymo. Atvirkščiai — partijos frakcija sieks, kad dialogas tarp socialdemokratų tapėtų konstruktyvus ir išvengtų asmeninių ambicijų kovos.

* Vidaus reikalų ministro Stasio Šedbaro įsakymu, gegužės 29 d. buvo atšaukti Vadovybės apsaugos departamentu (VAD) operatyvinės tarnybos 3-ojo skyriaus nuostatai. Kaip pranešė VRM spaudos tarnyba, netrukus, VAD vadovo siūlymu, bus panaikintas ir pats skyrius. Dėl šio skyriaus kilo skandalas, žiniasklaidoje pasirodžius pranešimams, neva jo darbuotojai

Gegužės 21 dieną JAV Baltųjų Rūmų rožių sodelyje prezidentas Bill Clinton pasirašė istorinį dokumentą — bandžio 30 d. Senato priimtą nutarimą dėl Lenkijos, Vengrijos ir Čekijos priėmimo į NATO.

Nuotr.: Iškilmingoje ceremonijoje dalyvavo (iš kairės) Amerikos lenkų federacijos viceprezidentas Dale Denda, Lenkijos ambasadorius Vašingtone Jerzy Kazminski, „Laisvosios Europos“ radijo direktorius Jan Nowak, JAV LB VR įstaigos direktorė Audronė Pakšienė, buvęs JAV prezidento patarėjas saugumo klausimais, dabar — Tarptautinių strategijos studijų centro vadovas Zbigniew Brzezinski ir Lietuvos ambasados Vašingtone patarėjas politiniams klausimais Darius Degutis.

Prezidentas ragina spartinti žemės reformą

Vilnius, gegužės 28 d. (Elta) — Žemės ūkio ministerijoje ketvirtadienį Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus susitiko su žemės ūkio ministru Edvardu Makeliu, kitais šios pertvarkytos institucijos vadovais, visuomeninių žemdirbių organizacijų atstovais.

Pokalbio metu prezidentas pabrėžė, kad žemės ūkis yra vienas iš svarbiausių jo rūpesčių, tačiau jau kelinti metai apie žemės ūkio reformą daug kalbama, bet pernelyg pasyviai veikiama.

Vazinėjant po Lietuvą, sakė jis, tenka išsiklausyti daugybę nusiskundimų, kad dažnai žemės grąžinimas labai vilkimas. Padavus pareiškimą, kol sulaukiama kažkokių sprendimų, žmonės tenka įveikti daug biurokratinę kliūtį.

V. Adamkus buvo informuotas, kad šiemet tiesioginiams, techniniams žemės reformos darbams atlikti skirta beveik 31 mln. litų, ir tai daugiau negu per visus nepriklausomybės metus kartu sudėjus. Iki šiol kaimo vietovėse priimta 274,800 sprendimų atkurti nuosavybės teisę — grąžinti

sektė aukščiausius valstybės pareigūnus, tarp jų ir prezidentą. Žiniasklaidoje paskelbtuose skyriaus nuostatuose buvo nurodyta, jog paveldimus kūrinius gali duoti vidaus reikalų ministras ir Seimo pirmininkas. Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis kategoriškai paneigė liepęs ką nors sekti.

* Maždaug po 1,000 litų už savaitgalio išsiblaškymą Seimo raštinei turės sumokėti parlamentarai Justinas Karosas bei Jonas Valatka, palikę tarnybiniuose automobiliuose automagnetolas „Pioneer“. Ir LDDP frakcijai priklausantis J. Karosas, ir socialdemokratas J. Valatka naudojami automobiliai buvo apipiešti prie jų namų, išdaužus durelių langą. Sutartyse numatyta, kad parlamentarai privalo išimti automagnetolas, išlipdami iš automobilio, todėl kone kas mėnesį kam nors iš jų tenka atlyginti už vagims paliktą „mašalą“.

žemę (mišką) natūra (ne pinigais), perduoti nuosavybės lygiavertius turėtiems žemės sklypus arba atlyginti už valstybės išperkama žemę.

Prezidentas domėjosi, per kiek laiko, turint patį geriausią techninę bazę ir pakankamai specialistų, būtų galima užbaigti žemės reformos darbus. Jis buvo patikintas, kad tai būtų padaryta maždaug per metus ar šiek tiek ilgiau.

Valstybės vadovas primygtinai pabrėžė, kad visi žemės ūkio subjektai turi būti vertinami vienodai. Sudarant įvairias finansines, ekonomines ūkininkavimo sąlygas, negali būti išskirtas kuris vienas ūkio tipas ir tik jam sudaromos lengvatos. Tai liečia ir žemės ūkio bendroves, kurių

Nesąžiningi miškų savininkai turės atlyginti žalą aplinkai

Vilnius, birželio 1 d. (Elta) — 84,000 miškų Lietuvos miškų savininkų atleisti nuo vyriausybės nutarimu reglamentuoto materialinės žalos atlyginimo už savavališkus iškirštus mišką.

Pirmadienį paskelbtu nutarimu, Konstitucinis teismas „nubraukė“ 1991 m. rugpjūčio 14 d. vyriausybės nutarimo nuostata, kad lešos už neteisėtai veiksmams miškams padarytą žalą sumokamos į miškų ūdrijų ir valstybinių parkų miško auginimo fondą.

Šios juridinės normos kritikuojant, miško savininkas, neteisėtai kirsdamas savo mišką, galįs padaryti žalą tik sau. Tačiau aplinkos apsaugos institucijos ir toliau turės teisę reikalauti atlyginti aplinkai padarytą žalą pagal Administracinių teisės pažeidimų kodeksą, nes miškas — specifinė nuosavybė. Jis, kaip valstybinis Lietuvos turas, tarnauja ne tik savininko, bet ir visos visuomenės tikslams.

Žemės ūkio (ŽŪ) ministerija, atsižvelgdama į tai, kad miško savininkas, savavališkai kirsdamas mišką, nepadarė ekonominės žalos valstybei, jau pateiktą vyriausybei naują nutarimo projektą „Dėl miškams padarytos žalos atlyginimo“, kuriame iš savininkų ne-

Lietuvoje yra ir labai pajėgių, ir tokių, kuriose pernelyg ilgai tęsiasi bankroto procedūros.

Buvo užsiminta ir apie mažų miestelių problemas. Ten klestintis hedarbas tampa skaudžia socialine rykšte. Todėl juose turėtų būti aktyviau skatinami įvairūs amatai, daugiau žmonių galėtų užsiimti smulkiu verslu.

Plačiai aptartos ir žemdirbių kreditavimo problemos. Buvo priekaištaujama bankams, kad jie į žemės ūkį dar žiūri gana skeptiškai. Paskolos teikiamos su pernelyg dideliais palūkanų procentais.

Žemės ūkio ministras E. Makelis paaikšino, kad steigiamą naują Žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūrą skatins eksportas — supirks ir pardavinės perteklinę produkciją, teiks paramą superkantioms įmonėms.

bereikalaujama atlyginti žalą už medžių bei krūmų kirtimą privačioje žemėje.

ŽŪ ministerijos apskaita, vėliau, ateityje privatus miškas, sudarys beveik pusę visų Lietuvos miškų ploto. Šiuo metu 218 hektarų privataus miško tėra 11 proc. bendros Lietuvos miško teritorijos.

Baltijos-Amerikos klinika ruošiasi Dainų šventei

Vilnius, birželio 1 d. (BNS) — Baltijos-Amerikos terapijos ir chirurgijos klinika paskelbė per Dainų šventę budėsianti ištisą parą, kad galėtų suteikti skubią medicinos pagalbą svečiams iš užsienio.

Šventė prasidės birželio 26 d. ir truks daugiau nei dvi savaites. Manoma, kad daugiausia traumų gali patirti šokėjai.

Klinika taip pat neatmeta galimybes, kad dėl karšto oro žmonės gali perkaisti arba juos gali ištikti smūgis, todėl ragina šventės dalyvius dėvėti kepurės ar skrybeles bei gerti daug vandens.

Baltijos-Amerikos klinika yra vienintelė vakarietiška medicinos įstaiga, teikianti pagalbą visą parą. Ji Lietuvoje veikia nuo 1994 metų.

Pasaulio naujienos

(Remiantis BNS, Reuters, DPA, AP, Interfax, ITAR-TASS, BelPAN, RIA ir ELTA žinių agentūrų pranešimais)

Delis. Indija neatsisakys savo paskelbto tolesnių branduolinių bandymų moratoriumo, nepaisydama Pakistano šeštadienį įvykdytos antros branduolinių bandymo serijos, pareiškė aukšto rango vyriausybės pareigūnas. Indija, gegužės 11 ir 13 d. įvykdžiusi penkis požeminius bandymus, praėjusią savaitę pranešė norinti paskelbti bandymų moratoriumą ir dėl jo pradėti derybas su „pagrindiniais derybininkais“. Delis taip pat pranešė esąs pasirengęs laikytis pagrindinių Visuotinės Branduolinių bandymų uždraudimo sutarties nuostatų, kurias 1996 m. ji atsisakė pripažinti.

Islamabadas. Pakistanas atitraukė raketas, kurios buvo paruoštos atsakomajam smūgiui prieš Indiją, sekmadienį pranešė vyriausias branduolinės energetikos mokslininkas Abdul Qadeer Khan, sakydamas, kad raketos buvo dislokuotos, gavus pranešimus apie galimą branduolinio prisodrinimo gamyklą Kohate netoli Islamabado puolimą iš Indijos pusės. Paklaustas, ar raketos buvo grąžintos į pradinę parengtį, jis atsakė: „Mes jas atitraukėme“.

Londonas. Airijos respublikonų IRA politinio sparno „Sinn Fein“ vadovai Gerry Adams ir Martin McGuinness sekmadienį atmetė kvietimą į pobuvį Šiaurės Airijoje, kuriame turi dalyvauti princas Charles, nes sosto įpėdinis yra Britanijos parašutininkų pulko vyriausiasis vadas. Airijos respublikonai šį pulką nuolat pludo už jo dalyvavimą 1972 m. „krūvinajame sekmadienyje“, kai britų kareiviai Londonderyje nužudė 14 protestavusių katalikų.

Moskva. Kairoji opozicija Rusijos Valstybės Dūmoje ketina rūmų tarybai pateikti svarstyti prezidento Boris Jelcin nušalinimo nuo pareigų klausimą, pirmadienį pranešė deputatų agrarininkų vadas Nikolaj Charitonov. Kad apkaltos klausimą būtų galima įtraukti į rūmų darbotvarkę, būtini 150 deputatų parašai, kad būtų galima pradėti apkaltą, Valstybės Dūmoje jai turi pritarti 300 deputatų.

Murmanskas, Rusija. Norvegijos karalius Haraldas V, viešintis su vizitu Rusijoje, spaudos konferencijoje Murmanske pareiškė, kad Norvegija ketina šiais metais papildomai skirti 40 mln. JAV dolerių atominių povandeninių laivų sunaikinimo ir panaudoto branduolinio kuro Rusijos Šiaurės laivyno objektuose saugojimo programai.

Moskva. Skrydžio valdymo specialistai ir kosminės stoties „Mir“ igula pirmadienį sėkmingai įjungė prieš dvi dienas sugedusį pagrindinį stoties kompiuterį, pranešė Skrydžio valdymo centras (SVC). Kompiuteris, kontroliavęs stoties orientaciją į Saulę, sugedo šeštadienį. Po gedimo „Mir“ orbitoje liko nevaldomas ir neteko elektros energijos. Šeštadienį igulai nepavyko sutaisyti kompiuterio. Jis buvo pakeistas atsarginiu, tačiau ir tas dirbo nesklandžiai. Dabar kosmonautai, įjungdami variklius ir sukinėdami saulės baterijas, bando grąžinti stoties orientaciją į Saulę. Stotis ir orbita turi būti grąžinta prieš paskutinį JAV daugkartinio erdvėlaivio skrydį į „Mir“. Per susijungimą iš stoties išvyks paskutinis amerikietis igulos narys Andrew Thomas.

Tbilisis. Neseniai Abchazijos Galio rajone įvykusį ginkluotą konfliktą Gruzijos prezidentas Eduard Ševardnadze pavadino „avantūra prieš abchazų ir gruzinų tautas“. Pirmadienį per tradicinį radijo interviu jis pareiškė, kad „įvykius Galio rajone išprovokavo tos jėgos, kurioms „neduoda ramybės Gruzijos pastovumas, aiški jos ateitis, gruzinų ir abchazų susitaikymo perspektyva“. Prezidentas pabrėžė, jog oficialus Tbilisis nebuvo ginkluoto konflikto ruošėjas, nes priešingų atvejų, kovos veiksmuose būtų dalyvavę respublikos ginkluotųjų pajėgų daliniai. Pasak jo, Gruzijos policijos ir savanorių dalyvavimą konflikte sąlygojo būtinybė apsaugoti gyventojus nuo fizinio sunaikinimo.

Podgorica, Juodkalnija. Reformatoriškasis Juodkalnijos prezidentas Milo Djukanović pirmadienį paskelbė apie „didžią“ savo koalicijos pergalę, kuri padės jam mesti iššūkį pusei šimtmečio trukusiam socialistiniam valdymui, parlamento rinkimuose. Juodkalnijos reformatorių pergalė pralenkė lūkesčius. Manoma, kad jie jau užsitikrino 42 iš 78 parlamento vietų — pakankamą daugumą, kad galėtų valdyti be sąjungos su kitomis partijomis.

Afganistanas. Žemės drebėjimo ištiktame Šiaurės Afganistane su žeme sugyventuose namuose kareiviai atkasė šimtus žuvusiųjų kūnų, o pagalbos pareigūnai pradėjo tiecti atsargas ir reikmenis, kad padėtų išlikusiems gyventojams. 6.9 balo pagal Richterio skalę žemės drebėjimas praėjusį šeštadienį nušlavė ištisus kaimus, ardė kalnus ir sukėlė grunto nuosliaužas. Žuvo mažiausiai 2,500 ir sužeista 2,000 žmonių. Jungtinių Tautų atstovai sekmadienį iš sraigtasparnių apžvelgė labiausiai nukentėjusias sritis. Jie pristatė palapinių, polietileno plevėles, taip pat reikmenų reanimacijos klinikai.

Berlynas. Viena ekologinė Vokietijos firma sugalvojo būdą, kaip panaudoti Vokietijos markes, kai šis bus pakeistas euru. 10, 20 ir 50 markių banknotai bus susmulkinti ir pardujami kaip sausos trąšos daržams.

KALENDORIUS

Birželio 2 d.: Šv. Marcellinas ir Petras; Erasmus, Eugenijus, Aзуolas.

Birželio 3 d.: Šv. Karolis Luanga ir jo draugai. Karolis, Klotilda, Oliva, Tautkantis, Develtas. 1988 m. susikūrė Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis.

* Ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius penktadienį grįžęs iš Portugalijoje vykstančios pasaulinės parodos „EXPO'98“, išėjo kelių dienų atostogų (bus Lietuvoje). Atostogų metu jį laikinai pavaduos teisingumo ministras Vytautas Pakalniškis. (Elta)

AŠ NEATSUKSIU NUGAROS LIETUVIŲ RŪPESČIAMS

Kun Patrick Pollard yra visų Čikagos arkidiecezijos katalikiškų kapinių administratorius. Pokalbyje „Draugui“ (05.06 d.) Čikagos kardinolas Francis George užsiminė, kad per trumpą laiką savo pareigose nėra pakankamai susipažinęs su Šv. Kazimiero kapinių klausimu, tad šiuo reikalu kreiptasi į kun. Pollard, kuris maloniai sutiko pasidalinti mintimis.

Pasižvalge Šv. Kazimiero kapinėse, matome paminklus su lietuviškais užrašais, įvairiais tautiniais simboliais. Tai yra neabejotinai jų tikėjimo aprašas, bet sava kalba. Vadinasi, Katalikų Bažnyčios vienybės sąvoka netrukdo žmonėms Dievą garbinti savo kalba?

—Ne, netrukdo, nes mes esame skirtingų tautybių žmonės. Ta vienybė, kurią dažnai pabrėžia Jėzus, nereikia, kad žmonės turi atsakyti savo etniškumą.

—Vis tik kai kurios etninės bendruomenės jaučiasi tarytum išskirtos, pavyzdžiui, lietuviai Šv. Kazimiero kapinių atveju.

—Tėve Pollard, kaip Jūs žiūrite į etniškumo klausimą Katalikų Bažnyčioje apskritai?

—Katalikų Bažnyčia apglėbia kiekvieną etninę visuomenę. Kiekvienos tautybės žmonės yra mieliai priimami, kviečiami būti bažnytinės bendruomenės dalimi. Aš esu geriausiai susipažinęs su tautinėmis grupėmis, gyvenančiomis Čikagoje, su skirtingomis Čikagos miesto apylinkėmis, kuriose apsigyvenę skirtingų tautybių žmonės — airiai, italai, vokiečiai, lietuviai, lenkai ir kiti. Jie yra sukurę ir savo parapijas. Visas tas tautines bendruomenes jungia gyvenamas kraštas — JAV, ir taip pat Bažnyčia. Nors mes meldžiamės skirtingomis kalbomis, turime savo papročius, mes vis vien išpažįstame vieną tikėjimą, vieną Viešpatį, vieną Krikštą. Ir ta vienybė mus visus sujungia. Tai ne suvienodėjimas, bet vienybė.

—Galbūt tai buvusio klausimo (sąsny, bet kokios Jūsų pažiūros ir etniškumą, kai tenka su juo susidurti Jūsų pareigose, katalikiškų arkidiecezijos kapinių administravime)?

—Kai aš perėjau katalikiškų kapinių administracijos direktoriaus pareigas ir ieškojau būdų atnaujinti bendrą temą šiam darbui, aš sustojau prie tos vienybės sąvokos...

—Jūs paminėjote keletą Čikagoje gyvenančių tautinių grupių, tarp jų ir lietuvių, kurie amžinojo poilsio vietoje — etninėse kapinėse randa paskutinius šioje žemėje savo namus. Tai jiems labai svarbu.

tuvių pinigais... Tačiau šiuo metu rūpi klausimas: kokia yra Šv. Kazimiero kapinių ateitis? Ar numatoma dar daugiau pakeisti jų ribas?

—Tikrai ne. Jokių planų kapinių ribas ar paskirtį keisti nėra. Taip pat nėra jokių planų sumenkinti jų istorinę reikšmę. Šv. Kazimiero kapinės buvo įkurtos lietuvių bendruomenės ir jos toliau tarnaus lietuvių bendruomenei.

—Šiuo metu tarp Šv. Kazimiero kapinių administracinio personalo nėra kalbančių lietuviškai, nors Jūsų administracijoje yra bent du žmonės, laisvai kalbantys lietuviškai. Tarp kitko, Jūs pats esate gyvenęs Šv. M. Marijos Gimimo parapijoje ir lankęs mokyklą...

—Vadinasi, Jūs tai žinote! Gal dėl to aš jaučiu tokią pagarbą lietuviams. Mano tėvai apsigyveno Čikagos pietinėje dalyje 1953 m. (mano tėvas buvo airis, o motina italė), kai mano tėvai ieškojo katalikiškos mokyklos, lietuvių parapijos mokyklą mane maloniai priėmė. Aš iš tikrųjų kai kurias maldas išmokau lietuviškai kalbėti. Nepaisant, kad tai buvo lietuviškos parapijos mokykla, seselės mokytojos mums visiems padėjo gyventi tuo vienybės jausmu, apie kurį anksčiau kalbėjau. Aš tai norėjau paminėti, kad tikrai turime labai šiltą jausmą lietuviams.

—Grįžtant prie pirmąjį klausimo: kodėl kapinių administracijoje nėra lietuviškai kalbančio asmens?

—Aš suprantu, kad kalbos klausimas, galėjimas susikalbėti lietuviškai su Šv. Kazimiero kapinių administracija, yra labai svarbus. Anksčiau čia buvo du žmonės, kurie mokėjo lietuviškai, bet jie norėjo pakilti savo pareigose, todėl turėjo būti išsiųsti į specialią mokyklą. Po to reikės ir jų pačių atsiklausti, ar jie norės grįžti į Šv. Kazimiero kapinių administraciją, gal pagedaus dirbti kur kitur. Juk žmonės turi teisę pasirinkti.

—Laikas nusitęsė dėl nenumatytų priežasčių, bet mes dėsimės visas pastangas, kad būtų patenkintas lietuvių pageidavimas turėti lietuviškai kalbantį asmenį.

—Ar Jūs ateityje numatote daugiau lankstumo arkidiecezijos katalikiškų kapinių administravime, prisitaikant prie etninių bendruomenių pageidavimų?

—Kazimiero kapinės yra lietuvių, joms žemė nupirktą lietuvių pinigais... Tačiau šiuo metu rūpi klausimas: kokia yra Šv. Kazimiero kapinių ateitis? Ar numatoma dar daugiau pakeisti jų ribas?

—Aš manau, kad tai vienas mūsų tikslų: atsivelti į kiekvieną tautinę bendruomenę. Mes jau dabar turime paruošę laidojimo apeigas anglų, lenkų, lietuvių ir kitomis kalbomis. Mes taip pat gerbiame tautybių laidojimo papročius, pavyzdžiui, atliekant apeigas prie duobės. Tos ir kitos išimties iš nustatytų katalikiškų laidojimo apeigų specialiai daromos, atsižvelgiant į etninių grupių pageidavimus.

—Kai Čikagos kardinolas Francis George buvo paklaustas pokalbyje dienraščiui „Draugui“, apie Čikagos katalikų etniškumą, jis atsakė, kad „Bažnyčia turi ir tai žiūrėti taip, kaip žmonės žiūri“. Tad galima sakyti, kad būtų naudinga, tiek Čikagos arkidiecezijos katalikiškų kapinių administracijai, tiek vieni ar kiti etniniai grupės (šiuo atveju lietuviams), užmegzti artimesnius ryšius ir dialogus rūpimais klausimais. Tas išsklaidytų daug neaiškumų.

—Tokiais atvejais visuomet iškyla klausimas, kas iš tikrųjų atstovauja lietuvių visuomenei? Aš tikrai mielai su tais atstovais kalbėčiausi ir pasistengtumė išsiaiškinti problemas.

—Ar Jūs norėtumėte dar ką pasakyti „Draugo“ skaitytojams ryšium su Šv. Kazimiero kapinėmis?

—Mano pareiga kapinių administracijoje yra pasirūpinti, kad tikintieji mirusieji būtų palaikomi katalikiškose kapinėse su katalikiškais apeigomis. Svarbu ne tik, kad būtų atliktas paskutinis krikščioniškas patarnavimas mirusiam, bet taip pat, kad palaidojimo vieta — kapinių aplinka (šiuo atveju Šv. Kazimiero kapinės) — visuomet būtų graži, ramybės vieta, pagarbos vieta, nors keičiasi apylinkėje gyvenantys žmonės, keičiasi net pati kapinių aplinka. Pvz., ir Šv. Kazimiero kapinių tvora prie 115-tos gatvės buvo pastumta, bet dabar ji jau nebus keičiama... Kadangi šiuo metu tebetaisoma 111-ta gatvė, įvažiuojami į kapines taip pat šiek tiek pasikeis. Būtinai prisitaikyti laiko reikalavimams ir Čikagos miesto atliekamiems darbams, bet svarbiausia yra susitelkti ties Bažnyčia, ties paties Jėzaus žodžiais apie vienybę, apie pagarbą mūsų bendruomenės skirtumams.

—Reikia išlaikyti žmonėse gerą valią, šiltą jausmą. Tai aš mačiau ir Šv. Kazimiero kapinėse Memorial Day apeigose — tiek daug žmonių atvyko, daugiau kaip 700, bent

600 priėmė Komunią! Galima buvo jausti milžinišką tikėjimo pareiškimą...

—Kurios kalbos buvo atliktos pamaldos kapinėse?

—Anglų ir lietuvių kalba. Ir aš dar kartą pabrėžiu: buvo gera jausti tą nuoširdų žmonių pamaldumą, gerumą, todėl mes stengsimės pasistengti Šv. Kazimiero kapinėms, kaip stengiamės pasistengti visoms katalikiškoms kapinėms Čikagos arkidiecezijoje, ypač tautinėse visuomenėse, kurios yra Katalikų Bažnyčios neatskiriama dalis.

—Šios kapinės buvo lietuvių įsteigtos dėl to, kad jie turėjo tvirtą tikėjimą. Ir, mano nuomone, vienybės pabrėžimas yra kaip tik įrodymas, kad visi žmonės yra priimtini.

—Jūs išskelėte labai svarbią mintį. Tačiau lietuvių tarpe yra prielaida, kad, besiekiant tos krikščioniškos vienybės, neatsivelti, o priešingai, sąlygas ar pageidavimus, kai kurie palieka šalikėlį, kai neatkreipiamas pakankamas dėmesys į žmones, kurie buvo kapinių steigėjai bei tuos, kurie dabar jose laidoja savo mirusius. Manau, kad Jūsų ankstesnis pažadas surasti lietuviškai kalbantį asmenį Šv. Kazimiero kapinių administracijai, parodytų iš Jūsų pusės daug geros valios.

—Iš savo pusės aš pažadu išlaikyti Šv. Kazimiero kapines svarbia lietuviškos bendruomenės dalimi. Šv. Kazimiero kongregacijos seselės, mano buvusios mokytojos Šv. M. Marijos Gimimo parapijos mokykloje, buvo pirmosios, supažindinusios mane su Jėzumi Eucharistijoje, todėl aš tikrai negalėčiau atsisakyti nuostabių lietuvių rūpestiams. Šv. Kazimiero kapinės buvo lietuvių įsteigtos ir jos turi pasilikti lietuviškos.

—Dienraščio „Draugo“ vardu dėkojame už pokalbį.

Kalbėjosi Leonas Narbutis

* Lenkų leidykla išleido Lietuvos istorijos vadovėlį, skirtą Lenkijos lietuviškoms mokykloms. Dienraštis „Rzeczpospolita“ pristatė istoriko Broniaus Makauską „Lietuvos istorijos“ vadovėlių bei informavo, kad greitai bus išleisti trys lietuvių kalbos vadovėliai 6-8 klasioms bei trys matematikos pratybų sąsiuviniai. Tačiau laikraštis neužsiminė, jog nuo 1989 m. Lenkijos lietuviškoms mokykloms išleisti tik 4 vadovėliai, nors Lietuva lenkų mokykloms yra išleidusi 172 pavadinimų vadovėlius.

Dabar jau ir Pakistanas

Danutė Bindokienė

Per šiek tiek daugiau kaip dvi savaites — per 17 dienų — pasaulio saugumo pusiausvyrą pakito, kai Indija ir Pakistanas, įsijungę į branduolinių ginklų turinčių valstybių būrį. Dabar jau tą „klubą“ sudaro septynetas. Iki šiol priklausė JAV, Rusija, Didžioji Britanija, Kinija ir Prancūzija.

Del gegužės 28 d. Pakistane atliktų atominių bandymų mūsų planetos ateities saugumas neabejotinai pasidaro trapesnis. Nors praėjo kiek daugiau negu 50 metų nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos, branduolinių ginklų atsakoma labai nerangiai. Tiesa, pasirašytos tarptautinės sutartys, uždraudžiančios bet kokius naujus bandymus erdvinėje, žemės paviršiuje ar po žeme, tačiau, kaip matyti, iš pastarųjų dienų įvykių, sutartys galioja tik jas pasirašiusioms valstybėms, o norinčių patekti į šį „prestizinį klubą“ vis atsiranda. Atrodo, kad turėti branduolinių ginklų, nepaisant aukštos kainos už tą „privilegiją“, jau yra tautinio pasididžiavimo reikalas.

Pietinėje Azijoje gyvena apie šeštadalis kone vargingiausių Žemės gyventojų. Pakistanas turi 140 milijonų žmonių, kurie turės pakelti daug ekonominių ir asmeninių sunkumų vien dėl to, kad ministras pirmininkas Nawaz Sharif galėtų susilyginti su Indija, atlikusia savo branduolinių bandymus š.m. gegužės viduryje. Sharif, kalbėdamas televizijoje, perspėjo savo tautą, kad jos laukia dar didesni ekonominiai sunkumai. Valstybė turi tik apie vieno milijardo dolerių užnugarį, milžiniškas skolas užsieniui ir ypač remiasi paskolomis bei parama.

Po atliktų penkių atominių bandymų (tiek pat išsprogdino ir Pakistanas), JAV vyriausybė pasistengė, kad Pasaulinis bankas neribotam laikui sustabdytų 865 milijonus dol. Indijai, kurios ekonomija apskritai yra tvirtesnė, kaip Pakistanas. Pastarajam taikomos sankcijos už atominius bandymus yra tiek pat griežtos, bet galbūt turės kritiškesnį pasekmę.

Indija ir Pakistanas kirtėjasi nuo 1947 m., kai pasitraukė britai ir abi valstybės atgavo nepriklausomybę. Be dažnų pasienio susirėmimų, pakistaniečiai ir indai jau buvo įsivėlę į tris aršius tar-

pusavio karus, o ketvirto vos išvengta 1990 m. Kadangi Indija ir Pakistanas yra kaimynės, nereikėtų ypatingos technikos, kad branduoliniu užtaisų raketos ar bombos pataikytų į norimą taikinį prieš valstybę. Abi šios valstybės gan intensyviai ginklavosi ir yra sukaupusios modernią ginkluotę. Jeigu viena ar antra būtų sumosios susireimiuose drįstų panaudoti branduolinius užtaisus, pasekmės būtų tikrai tragiškos, nes nuo radioaktyvių nuosėdų nukentėtų ne tik priesas, bet ir savi gyventojai.

Antra vertus, galbūt ginkluotos jėgos sulginimas bus geriausias stabdis karams, kaip atsitiko Sovietų Sąjungos ir JAV atveju šaltojo karo metais. Nors abi šios galybės nuolat žvangino ginklais, bet nei viena nedrįso griebtis paties baisiausio žmonių sunaikinimo įrankio — atomo. Tą prielaidą iš dalies patvirtina ir jau išreikštas Indijos vyriausybės pageidavimas, kad būtų iš naujo sudaromos tarptautinės sutartys, apribojančios branduolinių ginklų bandymus, gamybą, atsargas.

Tačiau užkulisuose slepiasi Kinija, su kuria Indija taip pat turėjusi nemažai konfliktų, o 1962 metų susikirtimas dėl sienų dar iki šiol neišspręstas. Nėra abejonės, kad Pakistanui „lygybė“ pasiekti padėjo Beidžingas. Speliojama, kad Kinijos vyriausybė gali atsiimti savo parašą po 1996 m. pasirašytą „Comprehensive Test Ban Treaty“ (atominių bandymų sustabdymo sutartimi) ir vėl pradėti požeminius branduolinių sprogdinius. Nėgana to, šio mėnesio pradžioje ir Šiaurės Korėja grasino tęsti laikinai sustabdytus bandymus.

JAV vyriausybės griežti pasisakymai ir perspėjimai nesulaukė nei Indijos, nei Pakistano, nors prezidentas Bill Clinton pakartotinai tuo reikalu kreipėsi į Pakistano premjerą, tačiau visi įtaigojimai, kaip dabar atrodo, buvo „tyruose šaukiančio balsas“. Kai „didieji“ gintijasi, kad Rytų ir Vidurio Europos valstybės, nepaisant tvirtų demokratijos žingsnių ir pastangų prisitaikyti prie visų reikalavimų, nėra tinkamos NATO ar Europos Sąjungos narys. Azijoje knibžda pavojinga situacija, kuri gali išsilioti į milijonų žmonių sunaikinimą.

taip, ateidavo po vieną, pasiūlydavo užrūkyti ir imdavo girti tą merginą, kurios troboje palikau mėsa! maiti mašinėlę. Pakalbėdavo, o nuedami pasakydavo:

— Niekas nepergyvena dėl tų kotletų! Ir tu nepergyvenk. Tavo vietoje būčiau palikęs ne tik mašinėlę, bet ir galvą!

Dvi dienas kenčiau tas subtilias „paguodas“. Vakarė žūbtai pasiryžau ištaisyti savo aplaidumo pasekmes, nors visiems buvo pranešta, kad po mūsų apsilankymo kaime apsigyveno enkavedistai ir emė ruošti pasalas. Rytą savanoriškai pasisūliau žvalgybon kaimo pusėje, išsirinčiau gerą vietelę stebėjimui ir įkalbėjau skyriaus vadą leisti joje pabūti iki sutemstano. Pragulejau miško pakraštį, dirbtiniame krūme visą pusdienį, tačiau sužinojau, ko man reikėjo. Pastebėjau, kad trijų daržinių šeimininkai neprastu laiku ejo į jas su doklais ant pečių. Šios sodybos šunys įtartina tylyje, nors kitose, išlindę iš būdos, linksmai begdavo paskui savo šeimininką, kol pasibaigdavo per kiemą ištempta viela, prie kurios buvo pritvirtinta grandinė. O visiškai sutemus pamaciau iš daržinių išlindančius kareivius. Koks šimtas vyrų pasuko į vieną kaimo galą, kitas šimtas — į kitą ir sugulė pagal viškelį. Trečiasis, kiek gausnesnis, burių išsidėstė vasario lauke išilgai kaimo, nuo miško pusės. Keletas kareivių, tikriausiai karininkų, išėjo iš trobos, netoli mokyklos.

Ir dabar negaliu atsistebėti ta kvailyste, kuri tada šovė man į galvą. Aš pasiryžau nueiti į pačiam kaimo viduryje stovinčią trobą ir pasiimti aplaidžiai paliktą mėsa! maiti mašinėlę!

(Bus daugiau)

ATOSTOGOS ŠIMONIŲ GIRIOJE

VLADAS AUŠRELĖ

ATSAKINGA UŽDUOTIS

Ištrauka iš atsiminimų knygos
(Tėsinys)

Nr.3

Man buvo tik 23 metai ir aš, kaip visi tokio amžiaus jaunuoliai, buvau pasiryžęs mirti tik kulkų suvarpyta krūtine. Sekundės tikėjo aussyje, mes tolime nuo užtvankos, o šūvių vis nepasigirdo. Tai buvo daugiau negu keista, nes pamanyti negalėjome, kad sargyba mūsų nemato. Naktis tapo tokia šviesi, jog galima buvo skaityti knygą...

Kai pasiekėme vietą, kur prie kulkosvaidžio gulėjo Knaras, šis paklausė:

— Nesuprantu, kodėl sargyba leido jums pavogti valtį?

— Ir aš nesuprantu, — atsakė Gorkis. — Ko gero sargybiniai užmigo. O gal užtvankos jau niekas nebesaugo? Mūsų žinios juk vakarykštės...

Kad taip nėra, įsitikinome tą patį akimirka. Ant rame upės krante, prie pat užtvankos plykstelėjo degtuko liepsna. Iš jos judesio supratome, jog kažkas ne tik pat užsirinke, bet ir pridėjęs suktnes dar trims rukoriams. Gorkis paliepė Knarui su kulkosvaidžiu įsitaistyti valties priekyje, o pats sėdo prie irklų. Aš nustotiau ją toliau nuo kranto ir įžokau pas draugus. Gorkis užgūlė ant irklų ir mes pradėjome tolti nuo

kranto. Prie užtvankos budinti sargyba ir dabar nepadėjo šaudyti.

— Čekistai pasitiks mus aname krante, — pasakiau Gorkiui. — Jie nutarė sumti mus gyvus.

Tačiau šis nieko neatsakė, tik dar stipriau užgūlė irklus. Artėjant prie upės vidurio, pastebėjau, jog srovė pastebimai neša mūsų valtį artyn prie užtvankos. Kai apie tai pasakiau Gorkiui, šis tarė su pertrūkiais:

— Matau pats, bet nieko negaliu padaryti. Bijau, kad pritrūksiu jėgų. Kuris iš jūsų esate irklavęs valtį?

Knaras prisipažino, jog niekada nelaikė irklų rankose, o aš buvau plaukiojęs tik baidarėmis. Be abejo, tai buvo visiškai kas kita. Gorkis nieko nepasakė, tik šniokšdamas tęsė savo darbą. Ties upės viduriu aš apsigrižiau ir nukreipiau karabiną vamzdį ten, kur prieš dešimt minučių buvome pastebėję degtuko liepsnelę. Mes yrmės ir priekį, puikiai suprasdami, kad mažytė vilties kibirkštėlė išlikti gyviems vėl užgeso. Valtis visą laiką artėjo prie užtvankos, kur mūsų laukė mirtis. Kad tuo abejoti negalima, netrukus įsitikinome dar kartą. Toje pačioje vietoje, kur ir anksčiau, vėl plykstelėjo degtuko liepsna.

Kažkurį momentą žvilgtelėjau į gilų, juodą Šventosios vandenį ir pasiūpau nuo minties, jog mes net pasipriešinti deramai nesugebėsime. Kulkosvaidžių serijos suvarpys mus per keletą sekundžių. Bjauru, bet taip, matyt, ir atsitiks, tik nežinia, ar greitai. Žvilgtelėjau ir draugus, bet jų veiduose nepastebėjau nei šėšelio panikos ar susirūpinimo. Jie buvo ramūs, tarsi šiaip sau išplaukę pasiiršyti tylią mėnesienos naktį. Pagalvojau, jog jų nervų skaidulos sudarytos iš

kazkokios medžiagos, tvirtesnės už nerūdyjantį plieną. O gal iš išorės ir aš pats atrodžiau panašiai? Tik kas dėjosi tuo metu viduje, deja, neįmanoma papasakoti. Tai buvo ne baimė, o kažkas kita. Kiekviename atome jaučiau nuosėdas nuo pliažės į kūną prasiskverbisio mirties alsavimo. Norėjosi tik vieno: kad kuo greičiau įvyktų tai, kas turi įvykti.

Apmaudu buvo pagalvojus, jog aš niekada netapsiu tokiu šaltu beabimi kovotoju, kaip Gorkis arba Knaras. Pavojingose situacijose aš visada vengdavau bėkalingos rizikos, jei tik pasitaikydavo, kad ir sunkesnis, bet saugesnis, variantas. Mano draugai darė atvirkščiai. Matyt, aš užgimiau nekareiviu. Tiesa, partizano gyvenimas kur kas sunkesnis: tai nuolatinė kova be poilsio ir „vaikščiojimas skustuvo asmenimis“. Laimingai sugrižus iš labai pavojingos užduoties, draugai pasakodavo apie stebėtinus atsitiktinumus, o jų veidai šviesdavo. Aš gi tylėdavau, nes jausdavau ne džiaugsmą, o tik keistą liudisę. Aš vykdžiau savo pareigą tylėdamas, sukanęs dantis, nesiskusdamas, tačiau visą laiką manydamas, kad ji yra per sunki taikų gyvenimui mylimiam žmogui.

Tiesa, vieną kartą iškričiau staigmeną, kuria visi stebėjosi. Buvo taip. Viename kaime kažkoks ūkininkas padovanojo mums mėsa! maiti mašinėlę, kurią parnešti į stovyklą buvo patikėta man. Aš gi vienoje troboje pasidėjau ją ant lango, užsikalbėjau su šeimininku dukteriai ir išėjau užmirti pasiimti. Pirmiausia, tik sugrįžęs į mišką. Savame aišku, Bosas už tai manęs nepagyrė, nes tą patį rytą buvo pažadėjęs vyrams pietums iškreipti kotletų. Tiesa, vyrai nekaltino manęs. Tačiau buvo bjauriau: visi, lyg susi-

MES TURIME TARNAUTI, GERA DARYTI

Gegužės 6 dieną grupė višnių ir kultūros veikėjų, miesto gyventojai bei svečiai sugrįžę į Rotušės aikštę pagerbti Aleksandro Dambrauskos — Adomo Jakšto atminimo. Šiemet vasario 19 dieną suėjo 60 metų nuo jo mirties. Prie namo, kuriame jis gyveno nuo 1906 iki pat mirties — 1938 m. buvo atidengta ir pašventinta paminklinė lenta. Dailininkas V. Žuklys. Paminklinę lentą atidengė A. Jakšto sūnėnas Liudas Dambrauskas, o pašventino Katedros prelatas Jalinskis. Šventėje dalyvavo KMA atsakingasis sekretorius M. Bloznelis, savivaldybės mero pavaduotojas A. Balutis, VDU rektorius V. Kaminskas, aktorius P. Venslovas skaitė A. Jakšto poeziją, kankliavo ansamblio „Ainiai“ atlikėjai. Šventę vainikavo mažoji Jone Dambrauskaitė — lyg glėžnojį šakelę nuo didelio Dambrauskų Ažuolo kamieno. Ji pakankliavo ir padainavo susirinkusiems — lyg teigdama, kad tarp jaunosios kartos ir išminčiaus Jakšto gyvas ryšys.

Paminklinės lentos atidengimas buvo dvigubai malonus dar ir dėl to, kad prieš keletą savaičių buvo sugrąžintas Jakšto gatvės pavadinimas. Mat, Aleksandrui Dambrauskui dar gyvam esant — 1922 metais, buvo pavadinta gatvė, kurioje jis gyveno, Jakšto vardu. Ir tik dabar pavyko šį pavadinimą sugrąžinti.

Didelis pastangas paminklinei lentai atkurti dėjo A.

Dambrauskos sūnėnai — Rapolas ir Liudas Dambrauskai, o taip pat Leonardo Dambrauskos — Dambrauskos sūnus Antanas Dambrauskas. Svarbi finansinė parama šiam projektui įgyvendinti buvo gauta iš Rapolo Dambrauskos (gyv. Lenkijoje) ir Antano Dambrauskos (gyv. JAV). O visų rūpestių našta ant savo pečių užsivertė nenuilstamas Liudas Dambrauskas. Nesinorėtų kalbėti apie biurokratinės mašinos trukdymus — jų būta nemažai... Manau, kad reiktų pasidžiaugti galutiniu rezultatu. Ir norisi užakcentuoti, kad tik artimųjų giminių dėka nužertos užmaršties dulkes nuo mūsų šviesulio.

Ši paminklinė lenta taps mažoju tilteliu, sugrąžinančiu mus į praeitį ir primenančiu mums didžiulius ir galinguosius mūsų praeities didvyrius. Aleksandras Dambrauskas — Adomas Jakštas buvo kuklus ir nematomas žmogus. Jis dirbo už dešimtį, o mėgo likti nuosalyje. Apie save sakė: „Aš nesu kas kitas, kaip paprasčiausias lietuvis.“

O ką gi nuveikė tas „paprastiausias lietuvis“, kad jam gyvam esant, jo vardu pavadintos gatvės... Jis — prelatas, katalikiškos visuomenės ideologas, tautinio atgimimo veikėjas, enciklopedinio masto mokslininkas, poetas ir kritikas, daugelio laikraščių steigėjas, redaktorius ir bendradarbis. Jis imdavo tos veiklos, kur matydavo Lietuvos gyvenime aiškias spragas. „Tūnoti nieko nedarant, pritinka akmeniui, ne žmogui. Kaip mums, taip ir mes kitiems turime tarnauti, skubintis gera daryti...“ — rašė A. Dambrauskas. Ir jis dirbo, skubėjo „gera daryti“.

Jo daugiašakė veikla neliko neįvertinta — 1914 m. vyskupo Karevičiaus pakeltas kapitulės prelatas, 1922 m. Lietuvos universiteto garbės profesorius, 1926 m. teologijos — filosofijos fakulteto garbės profesoriumi, 1929 metais matematikos — gamtos fakulteto garbės daktaru, 1932 m. humanitarinių mokslų fakulteto filosofijos daktaru, 1935 m. Lietuvių kalbos draugija išrinko A. Dambrauską garbės nariu. Nuo 1926 metų jis Lietuvių katalikų mokslų akademijos pirmininkas, o 1933 m. Lietuvių katalikų

mokslininkų ir mokslo mėgėjų suvažiavimo A. Dambrauskas paskelbtas Pirmuoju Lietuvos katalikų akademiku. Nuo 1906 m. ir ligi pat mirties buvo Švento Kazimiero draugijos pirmininkas. Išvardinta tik dalis jo titulių.

Jis buvo plunksnos žmogus — rašyti pradėjo anksti, 1884 metais „Aušroje“ išspausdintas eilėraštis — „Giesmė praščiokėlio, nemokančio rašyti“. O pirmasis poezijos rinkinys — „Dainų skrynelė“ išėjo 1894 m., ir kiti rinkiniai — „Nakties matymai“ 1906, „Rudens aidai“ 1911, poezijos rinkinys — „Lirika“ 1930 m. Nesvetima jam buvo ir satyriko — pasivadinęs Druskiaus slappyvardžiu, jis užpildavo — „druskos“ ant gyvenimo negerovių...

Jis pasireiškė ir kaip literatūros istorikas ir kritikas. Didžioji jo kritikos dalis surinkta trijose knygos: „Mūsų naujoji poezija“ 1923, „Mūsų naujoji prozos literatūra“ 1924, „Meno kūrybos problemos“ 1932. A. Jakštas domėjosi matematikos klausimais, svarbiausias jo darbas „Naujos trigonometriskos sistemos“ 1906 m. Daug rašė filosofijos ir teologijos klausimais: „Mokslas ir tikėjimas“ 1930 m., „Pikto problema“ 1935 m., „Aukščiausias gėris“ 1937 m., paruošė daug maldaknygių. Visų parašytų knygų, straipsnių neįmanoma suminėti, kaip ir visų žurnalų ir laikraščių pavadinimų, kuriuose redagavo ar bendradarbiavo. Na, dar vienas svarbus faktas, kurį norėčiau priminti — Aleksandras Dambrauskas buvo vienas esperanto kalbos propaguotojų Lietuvoje. Redagavo žurnalą „Litova Stelo“. Už nuopelnus esperanto kalbos srityje apdovanotas aukščiausiu esperantininkų apdovanojimu — „Ora Stelo“ (Aukso žvaigždė). Dar daug galima būtų išvardinti sričių, į kurias A. Dambrauskas gilinosi ir dirbo. J. Tumas — Vaitzantas rašė apie savo artimą draugą: „Savo teises gynė viešai, o privilegijų iš niekur nelaukė. Savo talentu, giliu savo mokslu, savo padėtimi kun. A. Dambrauskas niekada nepirkliavo, niekada nesidairė pasiilgdamas ar rankas nuleisdamas: o kas gi man atlygins už visas mano dedamas pastangas?“

Aleksandras Dambrauskas — Adomas Jakštas nuėjo ilgą gyvenimo kelią — be atokvėpio, be poilsio valandėlių. Išnaudojo kiekvieną Dievo duotą gyvenimo minutę darbui. Dirbo vardan Lietuvos. Gyvas būdamas, likdavo šešelyje ir miręs atgule katedros šiaurinėje pusėje... Sugrįžo Maironis, sugrįžo Vaitzantas, štai sugrįžo ir Jakštas į savo namus... Vaikščiodami aikštėje, sustokite prie namo, kuriame jis gyveno ir pagerbkite jo atminimą. Neužmirškite aplankyti ir jo kuklų kapą su užrašu: „Mes ne savo ugnimi žėruojam, Mes ne sau aplinkui šviesą liejam...“

Virginija Paplauskienė

• Nemunaitis. Kovo 29 d. po Sumos klebonijoje rinkosi Galintėnų ir Galintėnų kaimų tikintieji (apie 30 žmonių) pasitarti, kaip kiekvieną bendruomenės narį įtraukti į pastoracinę veiklą. Renew programos koordinatorius Raimundas Stanevičius supažindino su šios programos matmenimis ir kvietė visus aktyviai prisidėti prie jos įgyvendinimo. Parapijoje siekiama, kad kiekvienas turėtų vienoki ar kitoki veiklos barą, jaustųsi esąs reikalingas ir neliktų nuosalyje.

Lietuvos prezidento žmona Alma Adamkienė ir šv. Tėvas oficialaus vizito Vatikane gegužės 18 d. metu.

ALMA ADAMKIENĖ — VIENA GRAŽIAUSIŲJŲ EUROPOS POLITIKŲ ŽMONŲ

Mums buvo įdomu patirti, kad Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus žmona pateko į Europos politikų „gražiausių žmonių“ dešimtuką. Tai pasakė Tarptautinė žurnalistų federacija (jos centras Briuselyje), kuri surengė apklausą ir pagal ją sudarė gražiausiųjų sąrašą.

Pirmoji tame sąrašė įrašyta 42 m. amžiaus Lenkijos prezidento Aleksandro Kwasniewskio žmona Jolanta, o po jos eina ir mūsų šalis, 71 metų Alma Adamkienė.

Apie šiuos rinkimus daugiau žinių pateikė „Lietuvos ryto“ dienraščio savaitinis priedas „Stilius“ gegužės 15 d. laidoje. Čia trumpai rašoma apie pirmąją įvardintą lenkę, o gerokai plačiau rašoma apie Alma Adamkienę, su kuria išspausdintas pasikalbėjimas šiuo bei kitais klausimais.

Į pirmąjį klausimą — „Tarptautinė žurnalistų federacija išrinko jus viena gražiausių Europos politikų žmonių, šalia visai jaunų moterų. Ar jums tai svarbus įvykis?“, — Alma atsakė trumpai: „Nors ir kaip būtų malonu, svarbu man tai nėra“.

Įdomus yra ir antrasis klausimas bei atsakymas. Paklausus: „Ar tai reiškia, kad apie

einantį laiką niekada negalvojate apie vėdrosio?“, — pašnekovė išsireiškė taip:

„Klausiate, ar nebijau senti? Ne, man visuomet buvo svarbesni kiti dalykai. Draugės jaunystėje net bardavo, kad per mažai kreipiu į save dėmesio. Atvirai pasakius, ir dabar nesu labai gabi save gražinti. Kai reikia pasidaryti, turiu prašyti pagalbos. Kartais pagalvoju, kad, mano amžiaus sulaukus, nepatogu šito nemokėti“.

Prezidento žmona buvo paklausta, ar jaudinasi dėl vizito į Vatikaną, kuriame pirmą kartą oficialiai lydes prezidentą į užsienį.

„Ne, nesijaudinu. Nepaprastai džiaugiuosi, kad turiu tokią išskirtinę progą susitikti su popiežiumi. Man atrodo, kad tai bus kulminacinis mano gyvenimo momentas, nes ši žmogų labai gerbiu ir manau, kad būti jo priimtam yra didelė privilegija“ — teigė Alma.

Beje, reikia pasakyti, kad tuoj pat po susitikimo su popiežiumi Vatikane A. Adamkienė atvyko į Čikagą (arba tiksliau į jos priemiestį) ir čia prižiūri garbingo amžiaus sulaukusią savo motiną.

E.Š.

IŠRINKTA GRAŽIAUSIA LIETUVAITĖ

Jubiliejinį dešimtąjį kartą surengto grožio konkurso „Mis Lietuva 98“ nugalėtoja penktadienį vidurnaktį Vilniaus Rotušėje buvo paskelbta 19-metė vilnietė, Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) Aviacijos instituto skrydžių valdymo specialybės I kurso studentė Kristina Pakarnaitė.

Ji iškovojo teisę atstovauti Lietuvai „Mis Pasaulis 98“ rinkimuose, kurių vieta ir laikas dar nėra žinomi. Šių metų gražiausiai Lietuvos merginai karūną uždėjo „Mis Lietuva 97“ kaunietė Asta Vyšniauskaitė.

Pirmąją „vicemis“ išrinkta 20-metė vilnietė, Vilniaus pedagoginio universiteto II kurso studentė Ieva Bieliauskaitė. Jai atiteko teisė dalyvauti „Mis Europa 98“ rinkimuose. Antrosios „vicemis“ titulą iškovojo 18-metė kaunietė Milda Urbonaitė, o titulą „Mis Publika“ pelnė 19-metė vilnietė Irma Marija Jagminaitė. „Mis Elegancija“ tapo 22 metų kaunietė Natalija Liovkina, o „Mis Foto“ — 19-metė Estela Mažonaitė taip pat iš Kauno.

Tamsiaplaukė „Mis Lietuva 98“ K. Pakarnaitė žurnalistams sakė, kad dalyvauti šiame konkurse ją paskatino tėvai. Ji teigė, jog labiausiai mėgsta sportuoti ir dainuoti.

Kristina, kurios mama dirba Susisiekimo ministerijoje, o tėtis yra verslininkas, turi jaunesnį brolį.

Konkurso organizatorė firma „Academia Femina“ Kristinai pasirengimui „Mis Pasaulis“ konkursui skyrė 5,000 litų. Gražiausia Lietuvos mergina taps prancūzų kosmetikos „L'Oreal“ veidu Lietuvoje.

Pirmosios vicemis titulą pelniusi I. Bieliauskaitė Eltos korespondentui sakė, jog ji visiškai nenusiminė, kad nepavyko tapti nugalėtoja. Anglų kalbą II kurse studijuojanti juodaplaukė mergina džiaugėsi, jog per šį konkursą

CLASSIFIED GUIDE

IVAIROS

ELEKTROS
VEDIMAI — PATAISYMAI
Turis Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

LIETUVIS, lauko priežiūros darbu (landscaping/maintenance) bendrovės savininkas, Washington, D.C., ieško darbininko, kuris galėtų atlikti lauko priežiūros darbus. Galime padėti gauti darbo leidimą. Suteikiame pigius butus — \$130 mėnesiui. Kreiptis tel. (202) 244-2373.

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ SVERTIKŲ, IR GYVYBES DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapols ir Off. Mgr. Aukso S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

Namų valymui reikalingos jaunesnio amžiaus moterys turinčios savo transportą.
Tel. 815-464-7146
arba 708-802-9197.

Senų daiktų lipdavimas! Drabužiai (suaugusiems, vaikams, kėdikiams), namų apyvokos reikmenys, butai (nauji ir neįreisti). Visi daiktai 25 c-\$100. Penktadienį, birželio 5 d. 9 v.r. — 6 v.p.p. Seid, birželio 6 d. 9 v.r. — 4 v.p.p. ESCEA, 1321 Ashbury, Evanston, IL (autobusas stoja: Ridge ir Dempster kaimė).

Old Town Restaurant
needs kitchen help
in Lemont, IL
and also in Colorado.
Call 630-257-7570.

Parduodami 3 puikūs „condo“.
Visi antrame aukšte: 2 — Oak Lawn, IL: 1 — Chicago Ridge, IL. Skambinkite Astai į namus, tel. 708-423-0443 ir palikite savo pavarde bei telefono numerį.

Reklamuojama

NEKILNOJAMO TURTO

GREIT PARDUODA
RE/MAX
REALTORS
(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybės įkainavimas vertui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS,
SALDYTUUVUS, ŠILDYMO
SISTEMAS, VIRYKLAS,
ORO VESINTUVUS.
H.DECKYS
TEL. 773-585-8824

„Bridgeway of Bensenville Caterers“, maisto tiekėjai, ieško draugiškų energingų asmenų indų plovimui, vyrų/motelių padavėjų darbiui, bendrai ruošai. Gera alga. Jei įdomiaujate, skambinkite tel. 630-766-0605, ext. 19 EOE M/F. Būtina susikalbėti angliškai.
Bridgeway of Bensenville
303 E. Washington
Bensenville, IL 60106

Lietuviai. Flagstaff, AZ, planuoja įsteigti „nonprofit“ namus vyr. amžiaus lietuvių kilmės žmonėms ant savo gražios sausos, mišku apaugusios žemės. Šiam projektui įgyvendinti jis ieško partnerio, kuris galėtų prisidėti ir finansais. Susidomėjusius prašo rašyti: Dale Hall, 3211 W. Sell's Dr., Phoenix, AZ 85017.

Išnuomojamas
1 kambarys ir virtuvė nerūkantiems pensininkui. Arti gero susisiekimo.
Tel. 773-471-4263.

TRANSPAK

Siuntiniai į Lietuvą laivu arba oru.
Automobiliai ir komercinės siuntos.
PINIGAI pervedami doleriais.
Kokybiški maisto siuntiniai pradžiuojantis
Jūsų artimuosius:
Didysis — \$98, šventinis — \$45.
Dirbame kasdien, ketvirtadieniais iki 7 v.o.
TRANSPAK, 4545 West 63rd Street, Chicago, IL.
Tel.: (773) 838-1050.
Lemonte: šeštadienį 9-1 v.p.p., sekmadienį 9-1 v.p.p.
Atstovybė Lietuvoje: Vilnius, 26-24-27, 26-28-27.

ji susirado puikių naujų draugų.

Iš viso konkurse dalyvavo 20 merginų iš Vilniaus, Kauno, Šiaulių, Tauragės ir Širvintų bei Trakų rajono. Rinkimus Rotušėje stebėjo tik šimtas kvietinių žiūrovų, tarp kurių buvo ir šalies Ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius su žmona.

Renginyje, kurį vedė Audrius Girzadas, dalyvavo penkios iš devynių ankstesnių „Mis Lietuva“ konkursų nugalėtojų: Liucija Gruzdytė (19-

89), Dalia Leleivaitė (1991), Jūratė Mikutaitė (1993), Jurga Tautkutė (1994) ir jau minėta praėjusių metų konkurso nugalėtoja A. Vyšniauskaitė bei pirmojo grožio konkurso Lietuvoje „Gražioji vilnietė '88“ laimėtoja Ingrida Mikilionytė-Sabonienė.

Vertinimo komisijoje buvo ir įžymūs Lietuvos krepšinininkas Arvydas Sabonis. Žiūrovams koncertavo Rosita Čivilytė ir grupė „B'avarija“. Renginį režisavo choreografe Leokadija Dabuzinskaitė.

Gražiausioji 1998 m. lietuvaitė, vilnietė Kristina Pakarnaitė (trečioji iš kairės) su palydovėmis. Nuotr. Eltos

Adomas Jakštas-Dambrauskas

Liudas Dambrauskas, A. Jakšto sūnėnas, prie paminklinės lentos š.m. gegužės 6 d. Nuotr. Zenono Baltrušio

KITOKS LAIŠKAS IŠ
LIETUVOS

Santūriai ir iškilmingai buvo pagerbta šiemet Vasario 16-oji diena, tai šviesiausia ir gražiausia šventė. Panašiai, kaip prieš karą, vyko iškilnės prie karo muziejaus. Buvo daug žmonių, net studentų su vėliavom. Prieš keletą metų atkurta Neo-Lithuania, ateitininkų, skautų, Romuva ir Romuvos vaidilutė, kuriai aš priklausiau. Net gera ant širdies. Nors aš negalėjau niekur dalyvauti. Aš žiūrėjau per televiziją viską, ką tą dieną transliavo. Prisiminiau visą jaunystę, kaip tada eidavom susitikti po keturis su studentiškom kepuraitėmis ir su savo vėliavom. Prie sovietų buvo viskas uždrausta. Nėgaliama buvo net mūsų mylimos tautinės vėliavos iškelti prie namo. Jeigu kas iškeldavo, buvo nubaustas.

Man labai patiko šiemet sugalvota nauja programa, pavadinta „Nutiškime istorines atminties kelių ateities vanden“. Buvo pakviesti žmonės susirinkti prie Kauno pilies. Sako, susirinko apie 5,000 žmonių, tame tarpe moksleivių ir studentų, visokio amžiaus. Susikabinę rankomis ir ejo prie Vytauto Didžiojo paminklo. Jis yra Laisvės alėjoje netoli pašto. Apjuosė jį toliau grandine, ejo prie Laisvės paminklo, jį apjuosė. Toliau ejo susikabinę rankomis iki Dariaus ir Girėno paminklo, kuris yra ažuolyno pradžioje prie Kauno kultūros rūmų. Nėgaliau atsidžiaugti, kad žmonės atsigalva dviasdešimčiai. Aš dar ir šiandien gyvenu tais išpučiais, nors niekur pati nedalyvavau, tik mačiau per televizorių.

Emilija Viešilienė
Kaunas

KRUVINASIS BIRŽELIS

Atsimenu, kaip vakar! Tai buvo Kybartų gimnazijos antroji ir aštuntąjį iškilnė Virbalgių mėske.

Tai iškilnė vadovavo mok. Žilinskis. Laiką leidome labai linksmai. Nuo mūsų sutartinų skambėjo visos miškas, net paukšteliai, ir tie kartu su mumis cėpė. Laikas, taip skubiai ritose į priekį.

Tik staiga, mūsų linksmybė sudrumscia, atvažiavęs ant

dviracio abiturientas Jakštas (vardo neatsimenu) pranešdamas, kad prezidentas Antanas Smetona, paliko Lietuvą ir pasitraukė į Vokietiją. Rusai Lietuvoje!

Atrodo, kad perkūnas tren-

kė taip skaudžiai. Nepajuto me, kaip pasipylė ašaros. Supratome, kad įvyko kažkas baisaus!

1940 m. apsiniauė Lietuvos dangus. Pravirko mūsų motulė Lietuva.

Vėliau ir prasidėjo trėmimai. Birželio 14-15 d., mūsų tautiečiai masiniai buvo vėžami į Sibirą. Turėjo palikti viską, kas jiems brangu. Raudonas šėtonas kišo mūsų žmones į kaulinius vagonus ir vėžė į nežinią.

Vėžė jaunus, senus, moteris, laukiančias kūdikio, invalidus. Naikino visus, kas tik gynė Lietuvos vardą!

Tą vakarą, birželio 13 d., aš su savo drauge ilgai kalbėjome ir klausėme, viena kitos: kas bus? kokia mūsų ateitis? Atsakymo nebuvo. Išsiskyrėme...

Ryte, apie 5 val., girdžiu, kad sunkvežimis rieda į mūsų kiemą. Sudrebėjo mano širdis — pajutau baisų skausmą. Bėgu prie lango ir pamatau, tai mano draugė Anelė ir visa jos šeima, jau sunkvežimyje. Ji dar pamojo ir dingo. Verkiau, žinojau, kad daugiau nesutiksime!

Tai taip tūkstančiai buvo vėžami į Sibiro taigas.

Daug mūsų inteligentų, mokslo žmonių buvo kišami į kalėjimus, kuriuose buvo žiauriai kankinami. Daugelis iš tenai nebegrįžo.

Čia labai pasitarnavo A. Snieckus. Jis dar savo jaunystėje pasidarė tautos išdaviku. Jo motina mirdama pasakė: „Aš praeikiu tą dieną, kada pagimdžiau tą išdaviką“...

Gyva būdama, matydavo savo sūnaus nedorybes, labai pergyveno. Jos širdis kraujais virė, ji nieko negalėjo padaryti. Tik maldoje ji rėdavo ramybę. Ji meldėsi, kad jos sūnelis susiprastų ir grįžtų prie Dievo, eitų teisingu keliu. Deja, to neįvyko. Jis vis dėlto liko ištikimas Maskvai.

Ir taip pasruvo krauju visa Lietuva. Rusai apsiniauė dangus. Sunkiai alsavo Lietuvos širdis. Partizanai dėjo savo galvas. Jie nepabūgo to žiauraus slibino, nesustabdė jų didžioji rusų galybė. Jie narsiai kovojo ir skynė į laisvę kelius.

Tai, kol mes būsimė gyvi, niekada nepamiršime tos žiaūros praeities. Nepamiršime vagonuose mirstančių mūsų brolių, sesių. Ir savo maldose mes visados juos prisiminsime. Juk tai buvo baisios dienos!

O vis dėlto, tik partizanų narsos dėka, šiandieną Lietu-

Vilniuje gegužės 26 d. prasidėjo folkloro festivalis „Skamba skamba kankliai“. Jame pasirodė ir ansamblis „Apynys“.

va yra laisva. Lai gyvuoja Lietuva.

Stasė Viščiuvienė
Chicago, IL

JŲ NUOPELNAI TEŽYDI

Buvo labai malonu ir įdomu skaityti Aldonos Raudienės ir V. Rimienės straipsnį „Autentiškumo paradoksas“ (1998-05.15). Straipsnyje labai išsamiai aprašyta, kaip tautiniai rūbai buvo kuriami ir kas jiems būdinga.

Tautiniai rūbai išėivijoje vaidino ir tebevaidina didelį vaidmenį. Tolimos Tėvynės, nostalgijos slegiami tautiniai rūbai buvo išėivijai būdas skelbti svetimtaučiams apie Lietuvą, apie Baltijos gintarą, apie jos ir jos papročių grožį ir mūsų ilgę pavergtai Tėvynę. Taip pat tautiniai rūbai išėivijoje yra labai svarbus tautiškumo išlaikymo ir auklėjimo veiksnys jaunimo tarpe. Kas jaunimą gali labiau suartinti ir patraukti kaip šokiai ir gražūs spalvingi rūbai? Jokia istorijos pamoka negali to pavaduoti.

Pagarba tiems, kurie per daugelį metų išėivijai kūrė tautinius rūbus, pagarba moterims, kurios jais puošdavosi ir būrė jaunimą į tautinių šokių grupes ir išstvermingai su jaunimu dirbo.

Jų nuopelnai negali būti užmiršti.

Ona H. Michelevičienė
St. Pete Beach

„RAMANAUSKUS
IŠDAVĖS KAŽKOKS
URBONAS“

Narimantas Udrys („Draugas“, 1998.05.12) galvoja, kad prie gėdos stulpo gal ir leistina statyti išdavikus ir žudikus. Siūlo pradėti su partizanų vado generolo „Rama-

nausko-Vanago išdaviku gyvenančiu Kaune, kurio pavardę „Lietuvos aid“ redakcija arba žino, arba gali sužinoti“.

Iš tikrųjų to išdaviko pavardę jau buvo atskleista Antano Dundzilos rašinyje „Okupanto nesunaikintos šeimos akimirkos“, spausdintame š.m. kovo mėnesio 11 d. „Draugo“ laidoje. Ten rašoma: „Yra skelbta, kad Ramanauskus išdavęs kažkoks Urbonas. Iš valdžios gavo namą, kuriame tebegyvena“.

Romualdas Kriaučiūnas
Lansing, MI

LENKAMS — DU
ŽODŽIAI

Tiems lenkams šovinistams Lietuvoje, kuriems valstybinė kalba nėra priimtina, norėčiau tarti tik du lietuviškus žodžius: Lenkija laukia! „Atmink, lietuvi, kad klasingas lenkas...“

Dovydas Bagdonas
Pleskys
Miami, FL

EUROPOS ORO LINIJOS
STUMIA IŠ RINKOS
SAVIŠKIUS

Kelios užsienio oro linijų bendrovės žada artimiausiu metu į Vilnių pradėti skraidyti daug dažniau nei dabar. Valstybinės oro linijų „Lietuvos avialinijos“ komercijos direktorius Romas Gegžnas mano, kad tai sietina su ketinimais privatizuoti „Lietuvos avialinijas“ ir tuo, kad netrukus į Vilnių iš Londono ims skraidyti „British Airways“ lėktuvai.

Kaip rašo „Respublika“, skrydžių tankinimas nereikia, kad smarkiai padaugėtų keleivių, skrendančių per Vilniaus oro uostą. Šis srautas kai kuriais maršrutais išlieka pastovus, kitais — jau keletą metų vos vos didėja. Per metus maždaug apie 450,000 keleivių išskrenda arba atskrenda į Vilnių. Maždaug pusę jų skraidina „Lietuvos avialinijos“, kitus — septynių užsienio bendrovių lėktuvai. Daugiau keleivių į Vilnių per savo tinklą, išplėtotą visame pasaulyje, gali pritraukti tik „British Airways“, tačiau, atėjusi į Lietuvą, ji atims iš vietos bendrovių dalį tranzitinių keleivių, skrendančių per kitus Europos miestus.

Apie ketinimus dažniau skraidyti į Vilnių informavo „Skandinavijos avialinijos“ (SAS), Vokietijos „Lufthansa“ bei „Austrian Airlines“.

Pasak R. Gegžno, problema ta, kad „Lietuvos avialinijų“ niekas nelaiko lygiavertiu partneriu, nors oro susisiekimo sutartyse numatyta, kad abiejų suinteresuotų valstybių bendrovės skraido pariteto pagrindais. Šiuo atveju užsienis ne prašo Civilinės aviacijos

departamento leidimų skraidyti, o pateikia tai kaip faktą, kurį lieka tik patvirtinti. Manoma, kad Vakarų Europos oro linijos turi būdą, kaip prispausti lietuvių institucijas dėl joms palankių sprendimų.

R. Gegžnas čia įžūri ir politinių motyvų. Pasak jo, Austrija nuo liepos mėnesio pirmo ninkaus Europos Sąjungai, o Vokietijos įtaka šiai organizacijai irgi labai didelė. „Kartais tikslas pasiekiamas elementariu spaudimu ir demagogija: jūs nežinote, kas yra rinka ir Europos Sąjunga, o mes jums padėsime. Taip jie iš pradžių praso papildomų skrydžių, o paskui remiasi valstybės autoritetu, — sako R. Gegžnas.

Į „Lietuvos avialinijų“ vadovų pastabas dėl nesąžiningos konkurencijos vietos politikai atsako, kad šiuo metu Lietuvai naudingiau turėti politinę paramą dėl stojimo į Europos Sąjungą, nei ginti „neaiškų, pelningos ar nepelningos“ valstybinės aviakompanijos interesus. Tačiau R. Gegžnas mano, kad „Lietuvos avialinijų“ interesus sutampa su Lietuvos interesais: sukurti stiprią, pelningą nacionalinę aviakompaniją, kad paskui būtų brangiai parduoti 49 proc. jos akcijų. Oro linijų bendrovės jos pirkimas visada yra tos valstybės rinkos pirkimas, o jeigu ši rinka mažėja, tai krinta ir bendrovės kaina. „Laikas atsisiųkyti menko partnerio įvaizdžio — Lietuviai gali sukurti Vakarų Europai konkurentišką produktą, — mano R. Gegžnas ir Estijos plusta neaiškios kilmės paukštiena. Be to, Vakarų valstybėse didžiausią paklausą turi viščiukų krutinelės. Todėl kitos jų dalys Lietuvoje parduodamos kelis kartus pigiau.

Tuo tarpu Valstybinės veterinarinės tarnybos direktorius Kazimieras Lukauskas teigia, kad pastaruoju metu jo vadovaujama tarnyba dar labiau sugriežtino sąlygas paukštienos importuoti.

R. Jakutyte

ŽLUGDO IMPORTAS

Per 7 šių metų mėnesius į Lietuvą įvežta 3,747 tonos paukštienos arba 14 proc. daugiau, negu pernai. Tai priklauso 30 proc. Lietuvoje pagaminamos paukštienos. Paukštinkystės sąjunga teigia, kad, jei nebus imtasi priemonių, viščiukų gamyba atsidurs sunkioje padėtyje. Kaip rašo „Verslo žinios“, lietuviškai paukštienai konkuruoti su įvežtine darosi vis sunkiau — daugelyje valstybių paukštienos gamyba yra remiama iki 20 proc. jos vertės, iš Latvijos ir Estijos plusta neaiškios kilmės paukštiena. Be to, Vakarų valstybėse didžiausią paklausą turi viščiukų krutinelės. Todėl kitos jų dalys Lietuvoje parduodamos kelis kartus pigiau.

Tuo tarpu Valstybinės veterinarinės tarnybos direktorius Kazimieras Lukauskas teigia, kad pastaruoju metu jo vadovaujama tarnyba dar labiau sugriežtino sąlygas paukštienos importuoti.

R. Jakutyte

A.†A.
ALEKSANDRA ŠLENINIENĖ

Gyveno Lemont, IL.

Mirė 1998 m. gegužės 30 d., 1:15 val. p.p. sulaukusi 97 metų. Gimė 1900 Latvijoje, Liepojos mieste. Gyveno Anykščiuose.

Amerikoje išgyveno 49 m.

Nuliūdę liko: sūnus Liudas Kęstutis Šlenys, marti Dalia Elena, a.s. sūnaus Raimundo Algirdo žmona Danutė Šlenienė, anūkės Audrė ir Lina Šlenytės; Lietuvoje sūnėnas Vytautas Barauskas, žmona Valė ir sūnus Arvydas bei kiti giminės.

Priklausė Lietuvių Bendruomenei, Lietuvių fondui, Lietuvių Moterų federacijai, Lietuvos Dukterų draugijai, Lietuvių jūrų skautijai, Lietuvių šaulių sąjungai ir kitoms organizacijoms.

Velionė pašarvota birželio 3 d., trečiadienį nuo 2 iki 9 v.v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.).

Laidotuvės įvyks birželio 4 d., ketvirtadienį. Iš laidojimo namų 9 val. ryto bus atlydėta į Pal. Jurgio Matulaičio misijos bažnyčią, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už velionės sielą. Po Mišių velionė bus palaidota šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gelių prašoma aukoti Sibiro tremtinių grįžimo fondui.

Nuoširdžiai kvietame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: sūnus, marčios, anūkės ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600

A.†A.
REGINA DALIA
MAURUKIENĖ

Gyveno South Pasadena, FL, anksčiau Elyria, OH.

Mirė 1998 m. gegužės 29 d., sulaukusi 74 metų.

Gimė Kaune. Lietuvoje buvo dramos aktorė.

Gyvendama Elyria, OH vadovavo Maurukas Co.

Nuliūdę liko: vyras Jonas, sūnus Rimas Maurukas, gyv. Groton, MA, dukterys: Daina Ignatoniene, gyv. Naperville, IL ir Aida Gerbec, gyv. Dublin, OH; aštuoni anūkai.

Priklausė šv. Kazimiero lietuvių misijai, St. Pete Beach, FL, Amerikos Lietuvių klubui, St. Petersburg, FL, Lietuvių bendruomenei, Cleveland skyriui.

Šv. Mišios už Velionę bus atnaujamamos The Holy Name of Jesus katalikų bažnyčioje, St. Petersburg, FL, birželio 3 d., trečiadienį 11:30 val. ryto. Po Mišių laidotuvės privačios. Vietoje gelių prašoma aukoti Lietuvių katalikų religinei šalpai, 351 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207.

Nuliūdę: vyras, sūnus, dukterys, anūkai ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Kevin Fern, tel. 813-527-1196.

Išėjus į Amžinuosius Namus

A.†A.
ALGIUI KLAUSKUI,

jo broliui s. kun. GEDIMINUI KLAUSKUI, LSS Seserijos katalikų dvasios vadui, žmonai s. GIEDREI, visiems vaikams, anūkams, broliams ir seserims su šeimomis, reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liudime.

LSS Seserijos vadija

PADĖKA
A.†A.
LIUDAS ANDRIJAUSKAS

Mūsų mylimas Vyras, Tėvas ir Senelis mirė 1998 m. balandžio 13 d. ir buvo palaidotas balandžio 16 d. Our Lady of Mercy kapinėse, Miami, FL.

Nuoširdžiai dėkojame kun. Alvaro Guichard už maldas koplyčioje ir už Velionio palydėjimą į kapines.

Dėkojame giminėms, draugams, Miami, Lietuvių klubui už dalyvavimą šermyse ir laidotuvėse.

Šeima ypatingai dėkoja teis. J.L.Gruzdui, ponioms B.Paulauskienei ir E.Jonušienei už gražias atsisveikinimo kalbas.

Nuoširdus ačiū už gausias aukas šv. Mišioms.

Dėkojame už prisijusias geleis, ir pareiškiusiems užuojautas širdimi, raštu ir spaudoje.

Iš širdies dėkojame visiems už parodytą nuoširdumą.

Liedinti žmona Emilija ir sūnus Liudas su šeima

Folkloro grupė „Sedula“ gegužės 27 d. Vilniuje Žemutinėje pilyje surengė koncertą.

Nuotr. Eltos

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

DĖKOJA

JAV LB Kultūros tarybos suorganizuoti Punsko kaimo kapelos „Klumpės“ koncertai Čikagoje, Lemonte, Mc Henry kolegijoje, „Seklyčioje“, Philadelfoje, Vašingtone, Cleve-lande, Toronte, Hamiltone ir Wasagoje buvo svarbus įnašas į mūsų išeivijos kultūrinę gyvenimą bei didelis žingsnis į bendradarbiavimą su Punsko lietuviais. Ši Punsko lietuvių meninė grupė mums buvo puikus pavyzdys, kaip tautinio meno ir kultūros pastangos padeda išlaikyti lietuvių sve-timoje šalyje.

LB Kultūros taryba, gerai suprasdama ir įvertindama daugelio bendro darbo pastan-gas, reiškia nuoširdžią padėką rėmėjams už aukas, PLB fon-dui, Lietuvių fondui, padėju-siems išlyginti skolas ir iga-linusiems atsikvėsti 19 as-menų grupę — kapelą „Klum-pė“. Dėkojame LB komiteto nariams ir talkininkams, dė-kojame visiems, globojusiems kapelos narius, visiems, atsi-lankiusiems į koncertus ir isi-gijusiems „Klumpės“ muzikos juosteles bei kitaip idealis-tiškai parėmusiems LB kul-tūrinės pastangas. Ypatinga padėka priklauso lietuviškoms radijo valandėlėms ir spaudai, garsinusioms „Klumpės“ kon-certus.

Visi „Klumpės“ kapelos na-riai gegužės 20 d. laimingai išvyko iš Toronto atgal į savo namus Punske.

Marija Remienė
JAV LB Kultūros tarybos pirmininkė

Konsulas Giedrius Apuokas.

Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje Giedrius Apuokas kalbės Cicero rengiamame Tragiškųjų birželio įvykių minėjime, kuris vyks birželio 7 d. Šv. Antano parapijos salėje, tuoj po 11 val. r. šv. Mišių. Minėjimą rengia Ci-cero LB apylinkės valdyba ir ALTo Cicero skyriaus valdyba bendromis pastangomis. Visa lietuviška visuomenė kviečia-minėjime dalyvauti ir pa-gerbti Sibiro taigose bei tun-drose žuvusius išstremtuosius mūsų tautos žmones.

Pedagoginio Lituanisti-nio instituto Čikagoje įsteigimo 40 metų sukaktis bus paminėta šeštadienį, bir-želio 13 d., 6 val. vak. Jauni-mo centro maž. salėje vyk-siančiame Diplomų įteikimo vakare. Po akademinės dalies bus įdomi programa, vakarie-nė, šokiai ir pabendravimas. Kvietiami visi studentai, jų tėvai ir draugai, laukiami visi ankstyvesnių metų absolven-tai, lektorai ir visuomenė kar-tu švęsti lituanistinio švietimo institucijos sukaktį ir kartu džiaugtis su joje besimokančių jaunimo ir pasižventusių lektorais. Apie dalyvavimą prašoma iš anksto pranešti vakaro rengimo komiteto pirm. Virginijai Paulienei, tel. 630-323-5376.

Kvietiame tėvus (ar kitus artimuosius), kurių jaunimas šiemet baigė mokyklą ar uni-versitetą, atsiųsti trumpus aprašymus ir nuotraukas į „Draugą“. Pasidalinkime savo džiaugsmu su lietuviškąja vi-suomene. Taip pat raginame siųsti žinutes „Šeimų sky-riui“. Čia labai tinka gimimų pranešimai, sukaktių, suzie-duotuvų, vestuvių, mokslo laipsnių įsigijimo ir pan. ap-rašymai (už tai mokėti nere-ikia). Nuotraukas grąžinsime, jeigu pridėsite sau adresuotą voką.

Ateitininkų namų valdy-ba visus — ir ateitininkus, ir neateitininkus — maloniai kviečia į smagią gegužinę bir-želio 7 d., nuo 12 val. iki... Kas bent kartą buvo Ateitininkų namuose, prisimena malonią jų aplinką su vėsiu ąžuolynu, pievelėmis, aikštelėmis, kur yra vietos ir pasivaikščioti, ir pasidėti, ir su seniai matytais pažįstamais susitikti.

BALETO STUDIJOS MOKINIŲ PASIRODYMAS

Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje veikianči Balo-to studija vėl rengia savo moki-nių pasirodymą. Jis įvyks birželio 6 d. (šeštadienį), 3 val. p.p., muziejaus patalpose, 6500 S. Pulaski Rd.

Čia savo sugebėjimus paro-dys dvi mažųjų grupės (nuo 3 iki 5 metų amžiaus) ir vyres-nieji (nuo 6 iki 13 metų). Iš viso šioje studijoje, kuri gy-vuoja jau daugiau negu dvejus metus, mokosi apie 30 mer-gaičių, besidominčių grakš-tumu, elegancija, sugebėjimu tiksliai judėti, jau neskaitant baletui būdingo sceninio artis-tiškumo.

Šioms jaunosioms baleri-noms vadovauja Vilniuje ba-leto mokyklą baigusi Eglė Kli-knaitė. Ji apie 3 metus gy-vena Čikagoje ir sutiko savo žiniomis pasidalinti su čia gyvenančiomis baletu entu-zistėmis.

Jau pernai pavasarį matėme jos studijos mokinių pasiro-dymą, kuris buvo tikrai gra-žus ir nuotaikingas. Šiemet studiją lankančiųjų skaičius padidėjo, o dvejus metus čia besimokančios jau žymiai daugiau patirties įgavo. Tad šiemetinis pasirodymas žada būti dar įvairesnis bei įdo-mesnis.

Čia laukiama ne tik studijos mokinių tėvų bei artimųjų, bet ir visų tų, kurie domisi baletu menu. Kvietiami ir tie tėvai, kurie norėtų savo atžaloms suteikti baletu pradžmenis. Jiems būtų čia proga susipažinti su mokytoja, studiją lankančiųjų tėvais, pamatyti pasiektus rezultatus ir pan.

Po šio pasirodymo baletą mėgstančioms jaunosioms dar atostogų nebus. Netrukus yra numatoma muziejuje pravesti baletu stovyklą. Jos reikalu galima telefonuoti Sigitai Bal-zekienei — 630-986-8613.

Ed. Šulaitis

Balerina Eglė Kliknaitė.

VISADOS LIKS SU MUMIS

Kun. Antanas Saulaitis.

Kun. Antanas Saulaitis, SJ, šią vasarą keičia savo adresą. Išvyksta į Lietuvą jėzuitų dar-bams tėvynėje. Mes jo pasige-sim. Jo įnašas į mūsų gyve-nimą buvęs įvairus, turinin-gas ir svarus. Jo meilė, nuo-širdumas, paprastumas, san-tūrumas ir švelnumas liks neišdylantis krikščioniškumo pavyzdys visiems, kurie jį pa-žįsta. Kun. Saulaitis pagerbi-mas ir išleistuvės vyks sekma-dienį, birželio 21 d., Jaunimo centre — 11:30 v.r. šv. Mišios sodelyje (lyjant — koplyčioje). 1 v. p.p. programa ir pietūs didžiojoje salėje.

Negaliu prisiminti, kur ir kada mūsų šeima susipažino su kun. Antanu Saulaičiu. At-rod, kad visados buvome pa-žįstami, nors turbūt pirmasis susitikimas buvo 1977 metais, kai po eiles metų, praleistų Brazilijoje, jis buvo paskirtas Jaunimo centru, Čikagoje. Uo-liai jungėsi į darbą Jaunimo centre, skautų sąjūdyje, pas ateitininkus, Lietuvių Bend-ruomenėje ir lituanistinėje mokykloje. Visur suspedavo ir visur prisidėdavo.

Kiekvienas, kuris pažįsta kun. Antaną Saulaitį, turime prisiminti iš mūsų bendra-vimo. Turbūt visi atsilieptume labai panašiai apie šį mūsų lietuviškai visuomenei labai reikalingą asmenį. Ne vienas yra pareiškęs gailėtį, kad nuolatiniame gyvenime iš-vyksta Lietuvon. Ne vienas yra pasakęs, kad be kun. An-tano mūsų tarpe bus liūdna. Daug kas patvirtina, kad mū-sų kun. Saulaitis gerbiamas ir mylimas išeivijos lietuvių. Kiek daugel ištekantių mote-rų ir vedančių vyrų kreipiasi į kun. Saulaitį, kad jiems su-teiktų Moterys sakramen-tą. Kiek žmonių prašė jį, ne tik pakrikštyti jų vaikučius, bet ir kai kuriais atvejais būti krikšto tėvu. Kiek daugel kvietia į jų šeimų ypatingas šventes/minėjimus. Kiek jau-nimo yra jautę gilesnę ir as-meniškesnę šv. Mišių prasmę, kada stovyklose su tėvu Saulaičiu pasirodavo šv. Mišių aukai, ne tik parinkdami gies-mes, bet ir sukurdami savo maldeles, išskedami duonelę, kurią Mišių metu per komu-niją dalindavo tėv. Saulaitis. Lengva sakyti, kad jis išimti-nas žmogus. Šiais metais ke-liuose pasikalbėjimuose/pasi-dalinimuose jėzuitų rūpestiais Lietuvon, susirinkusieji be išimties sakė dalyvavę todėl, kad „juos pakvietė kun. Saulaitis“.

Asmeniškai niekada nepa-miršiu, kada mūsų Teresė bu-vo kokių trejų metų. Kun. Saulaitis, ją kalbindamas, pri-tūpė taip, kad juodu būtų pa-našesnio „lygio“. Nors Teresė už mamos sijono dažnai slep-davosi iš nedrąsumo, šį kartą to nedrąsumo nejautė. Kun. Antanas pritūpęs buvo beveik lygus su ja, o švelnus balsas ir šviečiantis šypsnyš Teresei buvo labai priimtinas. Nepa-miršiu taip pat ir džiaugsmo, kurį kun. Antanas suteikdavo mūsų šeimai, kada kur nors, Pietų Amerikoje, Australijoje,

arba Europoje bekeldamas, mums parašydavo atvirkštą — mums visiems būdavo malonu, kad prisimindavo, o mūsų vaikams tai būdavo nuostabu! Sunku išpasakoti, kiek prisidėdavo savo žiniomis ir patirti-mi, organizuojant ir prave-dant ateitininkų kursus, sto-vyklas, rekolekcijas. Jeigu pats nedalyvaudavo, vis tiek prisidėdavo. Prisimenu, kai vienais metais, ruošiantis sto-vyklai, reikėjo susisiekti su lietuvišiais kituose žemynuose, kituose kraštuose. Tėv. Sau-laitis parūpino sąrašą pažis-tamų — visi, į kuriuos kreipė-mės, atsakė. Kun. Antanui vos reikėdavo paminėti, kad vienokios ar kitokios medžia-gos reikia, ar tau būtų lietu-viškų sportinių terminų, ar medžiagos stovyklos religinei programai, ir jau gaudavai paštą. Stovykloje žinodavo vi-si, kad, jeigu trūksta kokio lie-tuviško žodžio Lietuvos istori-jos žinių, tik reikia pas kun. Antaną nueiti.

Kunigas Saulaitis gerai pa-žįstamas, ne tik lietuvių tar-pe, bet ir Amerikos Jėzuitų provincijos bei kitų tautų jė-zuitų. Tarptautinėse jėzuitų konferencijose/susirinkimuose jis ne kartą ėjęs vertėjo parei-gas. Laisvai kalba lietuvių, anglų, vokiečių, prancūzų, portugalų ir lotynų kalba. Apie kun. Saulaitį, arba „Fa-ther Tony“, kaip amerikiečiai jį vadina, ir jo placiai sielova-dos/kultūrinės patirtis jau ke-lėtą kartą rašyta „Company“, Amerikos jėzuitų žurnale. Praėjusių metų rugsėjo mė-lies už jo įnašus, ypač atsta-tant jėzuitus Lietuvoje, jis buvo pagerbtas Amerikos Jė-zuitų provincijos iškilmingos vakarienės metu.

Gimęs Kaune, į Ameriką at-keleiovo taip, kaip daugelis mūsų ateivių — per Vokietiją. Baigė Fairfield University chemijos bakalauro. Pradėjo jėzuitų studijas 1961-mais metais Wernersville, Pennsylvan-ia. Tęsė studijas Boston College ir Weston College School of Theology. Chemijos, teologijos ir filosofijos mokslai buvo apdovanoti aukščesniais laipsniais. Įšventintas kunigu 1969 metais, netrukus buvo paskirtas vikaru šv. Kazimie-ro parapijos Sao Paulo, Brazi-lijoje. Po septynerių metų at-vyko atgal į Ameriką, į Jauni-mo centrą Čikagoje. Išleides per 20 knygų, knygelių reli-giniam ir kultūrinėm temom. Placiai keliavęs. Domisi astro-nomija, gamta, Lietuvos istori-ja ir įvairiom etninėm kultū-rom.

„Wherever I am needed“ pa-vadinimu straipsnis 1991 me-tų pavasario Amerikos jėzuitų žurnale „Company“ teigia tą, ką mes visi žinome. Kun. An-tanas Saulaitis yra kunigas, draugas, mokytojas, psicholo-gas, vadas, mokslo mylėtojas... Iš tikrųjų eina ten kur labiau-siai reikalingas! Jis savo gyve-nimą atidavęs kitam! Jo nuo-latiniui atsakymai: „dalyvau-siu“, „pasistengsiu“, „padary-siu“, „suzinosiu“. Visados su giedria nuotaika ir tikra mei-le! Kaip džiugu, kad jis per eilę metų lietuvių ir mūsų gyvenimus. Nors iškeliavęs į Lietuvą, pėdsakus palikęs gi-lius. Dvasia visados liks su mumis.

Laima Šalčiuvienė

LIETUVOJ PO 54 METU

Čikagietis Anatolijus Šlutas, kurį, be abejo, pažįsta beveik visi Čikagoje ir apylinkėse gy-venantieji lietuviai, nes jis il-gus metus vadovavo lietuvių televizijos programai bei radi-miškoms valandėlėms, po 54 metų nusprendė aplankyti savo gimtinę. Gegužės 25 d. jis sugrįžo at-

Lithuanian Mercy Lift darbuotojai, susirinkę apžiūrėti pokylių salės Chicago Cultural Center, kur šį rudenį, rugsėjo 12 d., ruošiamas lešų telkimo pokylis, pavadintas „Kryžkelė '98“ vardu. Iš kairės: Vilgaile Lendraitienė, Algis Jurkūnas, Zita Evert, Raminta Vaitenaitė-Jacobs, Jurgis Lendraitis, Algis Jonušas, Vida Jonušienė, Marytė Nemickienė, Regina Griškeliene ir Laima Jurkūnienė.

gal į savo namus Brighton Parko lietuvių telkinyje, po mėnesį užtrukusios viešnagės tėvynėje ir Švedijoje. Jis daugiausia domėjosi Kaunu, kur pradėjo vaikystės dienas. Ap-lankė ir kitas Lietuvos vie-toves, kurios irgi traukė jo akį į save. Labai patiko ir Vil-niaus senamiestis, kurį skers-sai išilgai išvaikščiojo ir vis daugiau norėjo pamatyti, daugiau patirti ir išgirsti.

Kuomet ten kartą bevaikš-čioldamas pavargo ir užsuko į „Amininkų smuklę“ pailsėti, ten prisistatė dabartinis „Draugo“ bendradarbis, vilnie-tis fotografas Viktoras Kapo-čius, kuris tuoj pat padarė A. Šluto nuotrauką (ji spausdina-ma prie šio rašinio).

„Viskas Lietuvoje atrodo gražiau negu čia Amerikoje — kalbėjo Čikagon sugrįžęs A. Šlutas. — Kuomet tėvynės ne-maciau, tai buvo lengviau čia gyventi, o dabar kasdien vien tik apie ją galvoju“.

Viešėdamas Lietuvoje, jis padarė nemažai garso įrašų su žymiais ir paprastesniais, bet įdomiais, mūsų tautiečiais, kuriuos dabar žada perduoti per savo Amerikos lietuvių ra-dijo programą, kuri yra girdi-ma sekmadienį rytais.

A. Šlutas keliavo kartu su žmona Sigita, kuri padeda jam radijo programos vedime. Grįžtant į Čikagą, abu savai-tei laiko buvo sustoję Švedi-joje, kur gyvena jos sūnus su žmona ir dukrele.

„Gailiuosi, kad taip ilgai ne-vaziavau Lietuvon“, — pa-reiškė A. Šlutas ir sakė, jog dabar, jeigu tik sąlygos leis, bus dažnas svečias ten. O gal sugalvos ten sugrįžti visam laikui?

E.Š.

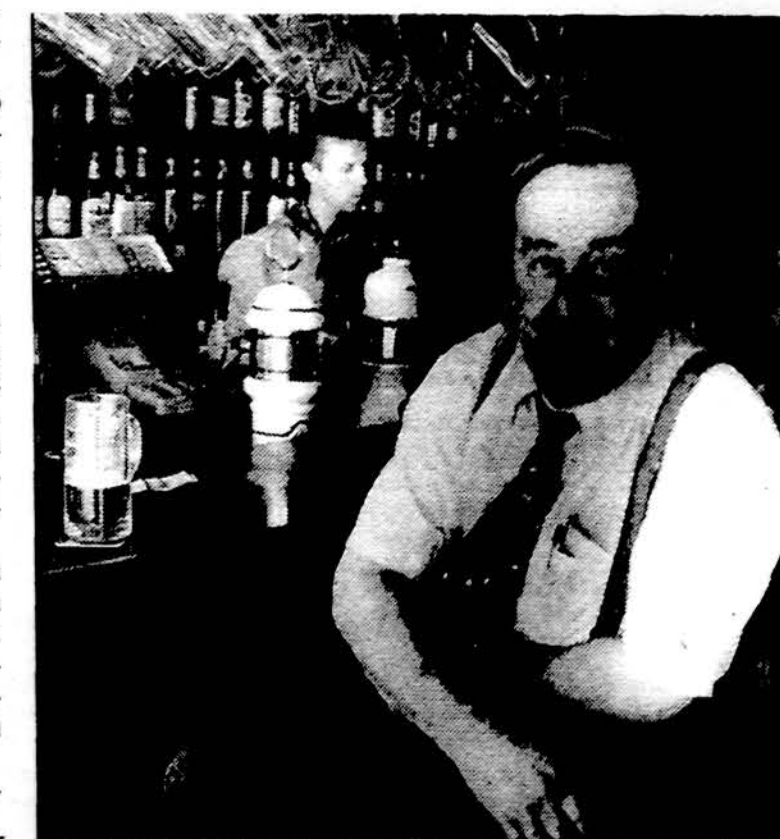
Moksleivių ateitininkų stovykla Dainavoje vyks lie-pos 19-26 d. Registracijos la-pai ir visa su stovykla susijusi informacija ateinančią savaitę bus paštu pasiųsta pernai va-sarą stovyklavusiems asme-nims. Kiti dėl informacijos ir registracijos prašomi nedel-siant kreiptis tel. 708-839-8144. Kvietiami visi mokslei-viai ateitininkai.

„Židinio“ pamaldos su šv. Mišios bus šeštadienį, birželio 6 d., 4 val. p.p. Jėzuitų koplyčioje, Čikagoje. Visi nuoširdžiai kvietiami kar-tu pasimelsti.

Dėmesio! Dail. Rato pa-roda, vykstanti Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte, tęsis tik iki birželio 7 d. (ne 27 d., kaip buvo klaidingai paskelb-ta). Dar yra laiko šią idomią ir vertingą parodą aplankyti.

— Čikagos ir apylinkių Nekal-Prasidėjimo M. Marijos seselių rėmėjų metinis narių susirinkimas šaukiamas bir-želio 7 d., sekmadienį. Pra-sidės 8 val. r. šv. Mišiomis už gyvus ir mirusius narius šv. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje, o po to susirinki-mas vyks parapijos salėje. Dalyvaus seselės M. Palmyra ir Daiva iš Lemonto, bus ben-dri pusryčiai, laimėjimai, ren-kama nauja valdyba, skaitomi pranešimai, nariai galės susi-mokėti nario mokestį. Kvie-čiami ne tik nariai, bet ir svečiai.

Atgimimo Lietuvoje pa-gaminti filmai apie Lietuvos miestelius, jų žmones pasta-tus, gyvūniją, bažnyčias ir is-toriją nuo pirmo paminėjimo metraščiuose, kiekvieną an-tradienį 2:30 v.p.p. Pasaulio lietuvių centro Bočių menėje rodo LB Lemonto apylinkės socialinių reikalų skyrius. Lyg vartytumei B. Kviklio „Mūsų Lietuva“, knygų puslapius, gy-vame žodyje, vaizduose. Taip pat rodomos vėliausios žinios iš Lietuvos — „Panorama“, kurias parūpina Amerikos lietuvių televizija. Visų bu-kia Bočių menė ir Lietuvos vaizdai.

Anatolijus Šlutas „Amininkų smuklėje“ Vilniuje. Nuotr. V. Kapočiaus

SKELBIMAI

• **Puikus kambarys, svei-kas maistas, visos reikalingos paslaugos** suteikiamos susirgu-siam arba asmeniui, kuris nebegali gyventi vienas. Tel. 773-863-8960, Apolonija.

• **Peter Merwin**, prisimin-damas savo motutes a.a. Oną Daugirdienę ir a.a. Oną Mirz-vinskienę, paaukojo \$100 Lit-huanian Mercy Lift. Nuošir-džiai dėkojame už auką.

• **Š.m. birželio 13 d.** Ame-rikos lietuvių inžinierių ir architektų sąjunga Čikagos skyrius organizuoja ekskursiją pėsčiomis po miesto centrą, kurią ves Jurgis Anyšas. Ren-kamės 1 v.p.p. Santa Fe pastato vestibulyje. Pastatas yra kam-

ARAS ROOFING

pinis ir turi duėjimus: iš 224 S.Michigan Ave. ir 80 E.Jack-son. Norintis dalyvauti, prašo-mi skambinti ir pranešti apie tai Teodorui Rudaičiui, tel. 708-425-9269, nes dalyvių skaičius ribotas. Galima palikti žinutę atsakiklyje.

• **Už a.a. Stefaniją Parei-gienę Rimkutę**, jos trejų metų mirties sukaktį, šv. Mišios bus atnašaujamos Tėvų Mari-jonų koplyčioje birželio 10 d. 7 val. ryto. Kvietiame gimines ir draugus dalyvauti Mišiose ir pasimelsti už a.a. Stefaniją. Šeima.

• **A.a. Vladė Kaselienė** Watchung, NJ, norėjo globoti našlį Lietuvoje. Tą norą vykdydama, jos dukrė Loretta Stukas, atsiuntė \$250 — ir nori globoti 2 vaikus Lietuvoje: vieną mamos, kitą savo vardu. Dėkojame „Lietuvos Našlai-čių globos“ komitetui, 2711 W. 71 St., Chicago IL 60629.

(sk.)